

நுழைச்சூடு

புரட்டாத மலர் 2001

விவகாரம்

சுந்தரீயான் ஆச்சிரு கலை கலைஞர்மார்க்கு போதலு

வ
சிவமயம்

ருஹள் வழி

‘அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத்
இகழ்வாரப் பொறுத்தல் தலை.’ [தமிழ்
போருள் :

தன்னைத் தோண்டுபவலர் விழாமல்
தாங்கும் நிலம் போல, தமிழை இகழ்பவரைப்
பொறுத்தலே தலையாய அறமாம்.

வ

நற்சீந்தனை

கி ஸி க க ண் ஸி

ஆன்மா ஒருபோதும் - கிளியே
அழியாதது நாங்கள்
வீண்பாவும் விட்டிடடி - கிளியே
விளங்குநல்லூர் தெரியுதடி

காண்பானும் காட்சியும்போய்க் - கிளியே
கண்டபல பொருளும்விட்டு
மாண்பாகச் சிந்தையிலே - கிளியே
வடிவேலைப் போற்றிடடி

ஊண்பொருளும் ஒழியுமடி - கிளியே
உலகமெலாம் அழியுமடி
சேண்பொலியுந் திருவடியைக் - கிளியே
சிந்தையிலே போற்றிடடி

வளரும்

பொது நாள்கல்
03/OCT 2001
மாநகராட்சி மன்றம்

பொது நாள்கல்

வெளியீடு - 2

சுடர் - 45

2001 புரட்டாதி மாநகராட்சி மாநிலம்

பொது நாள்கல்

	பக்கம்
திருமுருகாற்றுப்படை	1 . 4
ஸாரதி படைத்த இலக்கியங்களிற்	5 . 7
மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்	8 . 11
பன்னிரு திருமுறை முற்றோதல் நிகழ்வு	12 . 15
நீள் நுதல் விழியில் வந்த	16 . 19
தோத்திரங்கள் ஒதித் தொழுவோமே	20 . 24
வாழ்க்கையிற் சைவம்	25 . 28
உயிர்களின் மீது அன்பு கொள்வோம்	29 . 30
எம்மன் அழைக்கும் சொல்	31 . 32
ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதிக்கந்தன் திருத்தல புராணம்	33 . 34
கடவுளை வேண்டுவது எப்படி	35 . 36
சந்திதியான்	37 . 41

அன்பளிப்பு : மலர் ஓன்று 30/- ரூபா

வருடச்சந்தா தபாற்செலவுடன் 385/- ரூபா.

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்யாட்டுப்பேரவையினர்

அச்சப்பதிப்பு : அச்சகம் - சந்திதியான் ஆச்சிரமம்
தொண்டமானாறு.

“ஞானச்சுடர்”

ஆவணி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

ஆவணிமாத மலருக்கான வெளியீட்டுரையை ஆசிரியர் திரு. கு. ரவீந்திரன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். மலரைப்பற்றியும் மதிப் பீட்டுரையை வழங்கவந்த திரு. ச. விநாயகமூர்த்தி அவர்களைப் பற்றியும் ஆழமான பல கருத்துக்களை ரவீந்திரன் அவர்கள் வழங்கினார்கள். சமயம் தொடர்பாக பொருட் செறிவுமிக்க பல கருத்துக்களை தமிழ் மணம் கமழ வழங்குபவர் திரு. ச. விநாயகமூர்த்தி அவர்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டார். அத்துடன், மலரின் காத்திரத் தன்மையையும், வியாபார நோக்கமின்றி வெளியிடப்படுவதன் சிறப்பையும் திரு. கு. ரவீந்திரன் அவர்கள் எடுத்து விளக்கினார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை:-

யாழ். பல்கலைக்கழக ஆங்கில பாட விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றும் திரு. ச. விநாயகமூர்த்தி அவர்கள் மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை தனக்கே உரித்தான் தனித்துவமான பாணியில் வழங்கினார்கள்.

எமது சைவ சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுள், எமது சமயம் தொடர்பான மூலநால்கள், என்பவற்றின் கருத்துக்களிலிருந்து நாம் மாறுபடாது அவற்றை கருப்பொருளாகக் கொண்டு நாம் செயற்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை ஜியா அவர்கள் அடியார்களுக்கு எடுத்து விளக்கினார்கள்.

ஞானச்சுடர் தொடர்பாக பலசிறப்பு அம்சங்களை, அட்டைப் படத்திலிருந்து இறுதிக்கட்டுரை வரையுள்ள உள்ளடக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மிகவும் நிதானமாக மதிப்பீடு செய்தார்கள். சமயக்கருத்துகளாக இருந்தாலும் உயிரோட்டமான கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கி இந்த மலர் வெளியிடப்படுவதால் எல்லாத் தரத்தினரும் மலரை பயன்படுத்தக்கூடிய சிறப்புடையதாக அமைந்திருப்பதையும் எடுத்துக்கூறினார்கள்.

இறுதியாக மலர் வெளியிடப்படுகின்ற நோக்கத்தையும் அதன் புனிதத்தையும் எடுத்துக்கூறி தமது மதிப்புரையை நிறைவு செய்தார்கள்.

முருகன் பாமாலை

1.

தொண்டைமா னாற்றங்கரை
 கோயில் கொண்ட
 சுடர்நெடுவேல் கரமேந்துஞ்
 சோதி நாதா
 அண்டர்தொழு மாறுமுகத்
 தையா கந்தா
 அரியமால் மருமகனே
 அம்மை பாலா
 தண்டமிழின் புகழ்கேட்டுங்
 கீரன் சொன்ன
 தக்கவாற் றுப்படையுங்
 கேட்டவர்க்கே
 எண்டிசையும் போற்றவருள்
 செய்தாய், ஆனால்
 எங்கள்குறை தீர்த்திடா
 திருப்பதேனோ?

2.

தேவென்று பாலென்று
 புலவர் பாடும்
 செந்தமிழின் பாடி வெல்லாந்
 தெவிட்டக் கேட்பாய்
 நானென்தென் றகங்கார
 மமகா ரங்கள்
 நண்ணிடாதவர் பாட்டும்
 நயந்து கேட்பாய்
 மானென்று கொடியென்று
 மடவார் கூறும்
 வள்ளியொடு தெய்வானை
 மருவ நிற்பாய்
 ஏனென்று யான்பாட
 ஒன்றும் பேசா
 திருக்கின்றாய் எனக்காக என்குறைதீர்த்
 திரங்கா யப்பா. [வளரும்.....]

— வை. க. சிற்றப்பலம்

சுடர் தரும் தகவல்

நாம் குடியிருக்கும் வீடு எவ்வாறு சீராகவும் சிறப்பாகவும் பராமரிக்கப் படவேண்டுமென்று நினைத்துச் செயற்படுத்துகின்றோமோ அதைவிட உயர்வாக, நாம் குடியிருக்கும் பகுதியிலுள்ள ஆலயங்களையும் அன்றாடச் செயற்பாடுகளுக்காக தூய்மையாகவும், சிறப்பாகவும் பேணவேண்டியது சைவ சமயத் தவர்களது முக்கிய பணியாகும்.

வரலாற்றுக்காலம் தொடக்கம் எமது சிறப்பிற்கும், உயர்விற்கும் தனித்துவத்திற்கும் முக்கிய மூலமாக இருந்து வருபவை ஆலயங்களே. இத்தகைய ஆலயங்களில் மக்கள் தன்னால்ம் கருதாது செய்துவந்த சேவையையே “தொண்டு” என்ற பெயரால் அழைத்தனர். ஆகவே, தொண்டு செய்பவர்கள் இறைவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி மக்கள் சமுகத்தாலும் மதிக்கப்பட்டனர். இத்தகைய தொண்டின் சிறப்பை; நாய்ச்சார்களின் வரலாறும் எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இன்று எமது வாழ்க்கை முறையில், சூழலில் ஏற்பட்ட பல்வேறு மாற்றங்களினால் ஆலயத்தொண்டை செய்வதற்குரிய சந்தர்ப்பம் பலருக்கு இல்லாது இருக்கலாம். ஆனால், இது எமது வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கிய கடமையாகும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

இன்று ஆலயங்களை புறரமைப்பது, விரிவாக்குவது, புதிதாக உருவாக்குவது ஆகிய நடவடிக்கைகளில் போட்டியும், அளவுக்குதிகமான செயற்பாடுகளும் இடம்பெறுகின்றன. ஆனால், ஆலயங்களைப் பராமரிப்பதிலோ, அவற்றின் அன்றாட செயற்பாடுகளுக்கு தொண்டு செய்வதிலோ, நித்திய பூர்வகளைத் தரிசிப்பதிலோ எமக்குள்ள நாட்டம் திருப்தியானது எனக் கூறவிடமுடியாது.

உண்மையான விசுவாசத்துடன், உறுதியான நம்பிக்கையுடன் ஆலயத்தொண்டில் ஈடுபெயர்களை நாம் பார்க்கும்பொழுது அவர்கள் நிம்மதியாகவும், சிறப்பாகவும் வாழ்வதைச் காணமுடிகின்றது. இத்தகைய சிறப்பும் உயர்வும் காலம் தாழ்த்தி ஏற்படலாம் ஆனால், அவர்களுக்கு அது நிச்சயமானது. இந்த உண்மையை உணர்ந்து எமது ஆலயங்களைச் சிறப்படையச் செய்து நாமும் சிறப்புப் பெறுவோமாக.

புரட்டாதி மாத சிறப்பும் மிரதி பெறுவோர்

திரு. சே. இராசதிலகம்
(டயஸ்பிளேஸ், கொழும்பு)

திருமதி தவமனிதேவி இராமச்சந்திரன்
(கரணவாய் தெற்கு)

திரு. கணேசசர்மா நிரஞ்சன்
(குருமன்காடு, வவுனியா)

Dr. திருமதி பத்மராணி குகானந்தன்
(பல்வைத்திய நிபுணர், அச்சவேலி)

திரு. கந்தையா ஜெயபாலகணேசன்
(மின்சாரசபை, சிறுப்பிட்டி)

திரு. சு. கணக்கந்தரம்
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு)

திரு. P. நித்தியானந்தம்
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு)

திரு. ந. முத்துக்குமாரசாமி
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு)

திரு. S. சோமசுந்தரம்
(கிராம உத்தியோகத்தர், அல்வாய்)

உ. ரிமையாளர்
(அருளானந்தா பிடவை விற்பனை நிலையம், சங்கானை)

உ. ரிமையாளர்
(சிந்து வர்த்தக நிலையம், உரும்பராய்)

உள்ளூர் முனியாளர்
(விஜிதா வர்த்தக நிலையம், உரும்புராய்)

திரு. வெ. ச. பரஞ்சாதி
(சோதி ஸ்ரோர்ஸ், கோண்டாவில்)

திரு. A. நாகரேத்தினம்
(இராச வீதி, நீர்வேலி மேற்கு)

திரு. அருளையா சுப்பிரமணியம்
(இராச வீதி, நீர்வேலி மேற்கு)

திரு. கு. கதிரமல்நாதன்
(கிராம உத்தியோகத்தர், பத்தமேனி)

திரு. சி. சி. கந்தையா (பலாவி)
(ஆவரங்கால்)

அதிபர்
(உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி)

திரு. பொ. குமாரசாமி
(சட்டத்தரணி நவீன்டில்)

திரு. ச. ஹிகரன்
(ரகுராமன் தொலை தொடர்பு நிலையம் - கரணவாய்)

திரு. சி. சுப்பிரமணியம் D. L. O.
(சமரபாகு - உடுப்பிட்டி)

திரு. தி. கருணாகரன் (கரன்)
(கரணவாய் தெற்கு - கரவெட்டி)

திருமுருகாற்றுப்படை

ம. கந்தையா <

ஙங்க நால்களுள் ஒன்று பத்துப் பாட்டு. அதில் முதற்பாட்டு திருமுருகாற்றுப்படை அதனைப் பாடிய புலவர் நக்கீரர். திரு+ முருகு+ஆறு+படை என அது பிரிக்கப்படும். திரு என்பது சிறப் பைக்குறிக்கவரும் அடைமொழி; முருகாற்றுப்படை என்பது முருகப் பெருமானிடம் அடியான் ஒரு வணை வழிபடுத்துதல் என நாவலர் பெருமான் குறிப்பிட்டுள்

வார். அடியான் ஒருவன் முருக வேளிடம் அருள் பெற வேண்டிச் சென்று துதித்து நின்றவிடத்து வந்த புலவன் வெறுங்கையோடு திரும்புவதை விரும்பாத பூத கணங்கள் முருகன் சாறயர் களத் தினிடமாகச் சென்று, ‘‘அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன் நின் புகழ் நயந்து வந்தோன்’’ எனக் கூறி நிற்க அடியவனுக்குத் தனது இளமைக் கோலத்துடன் தோன் றிப் பரிசளிப்பார் முருகப் பெருமான் என வருதலின் முருகப் பெருமானை அடியவனிடம் வழிப்படுத்தியதாகவும் அமையலாம். குரவையாடும் குறத்தியர் பூசைகள் புரிந்து “முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழுவியனகர்” என வருதலும் மேற் குறிப்பிட்ட கருத்தைக் கொண்டதே.

இந்நால் பாடப்பட்ட வரலாறு, நாவலர் பெருமான் உரை செய்து வெளியிட்டநூலிற் குறிப் பிடப்பட்டுள்ளது. அதன் சுருக்கம் வருமாறு:-

பூதம் ஒன்று ஓரிடத்தில் தடாகம் அமைத்து அதன் கரையில் நிற்கும் மரம். ஒன் றி லி ருந் து விழும் இலையில் நீருள் அயிழும்

பக்தனின் உள்ளம் ஆண்டவனின் இருப்பிடம்

பகுதி மீன்வடிவாகவும் அமிழாத பகுதி பறவையாகவும் மாறி ஒன்றன் ஒன்று இழுபடும் வகையில் தனதுமாபையால் அமைத்து அவ்வடியாற் செல்வோர் நீராடி நித்தியானுஷ்டானம் செய்யும் போது சிந்தைகலைந்து அக்காட் சியைப் பார்ப்பாராயின் அவர்களைப் பிடித்து ஓர் குகைக்குள் அடைத்து வைக்கும். அவ்வாறு ஆயிரம் பேர் சேர்ந்தபின் தான் நீராடி அவர்கள் எல்லோரையும் தனக்கு உணவாக்கும். நக்கீரர் மேற் குறிப்பிட்டவாறு ஆயிர மாம் ஆளாகச் சிறைப்பட்டார்முன் சிறைப்பட்ட 999 பேரும் நக்கீரரைப் பார்த்து பூதம் நீராடிவரச் சென்றுள்ளது. அது திரும்பிவந்து எங்கள் எல்லோரையும் கொன்று உண்ணப் போகிறது நீர் வந்தபடியால் தான் நாமெல்லோரும் இறக்க நேரிட்டுள்ளது. ஆகலால்; நீரே எம்மெல்லோரையும் தப்புவிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப் படையைப் பாடிப் பூதத்தை வதம் செய்து அனைவரையும் பிழைக்க வைத்தார்.

தெய்வயானையம்மையாரை மணம்புரிந்த திருப்பரங்குன்றும், சூரபன்மனுடன் போர் புரிய ஆகாய மார்க்கமாகச் செல்லத் திருவளங்கொண்டு வந்து தங்கிய திருச்செந்தூரும், பிரணவப் பொருளை அறியாதவனாய்ப் படைத்தற்றோழிலைச் செய்யும் பிரமாவைச் சிறைசெய்து முத-

தொழில்களையும் தானேஇயற்றி வீற்றிருந்த நிலையில் பிரமணை விடுவிக்க விண்ணு, சிவன், இந்திரன் ஆகியோர் சென்ற தலமாகியபழனி மலையும், தந்தைக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்த சவாமி மலையும், திருத்தனிகை முதலிய குன்றுகளும், பழமுதிர் சோலையும் ஆகிய ஆறு தலங்களும் ஆறுபடை வீடுகள் எனவும் குறிப்பிடப்படும். இவ்வாறு தலங்களையும் புலவர் பெருமரன் அடியவருக்குக் கூறும் வகையில் இந்துால் அமைந்துள்ளது.

மேற்குறித்த ஆறுதலங்களும் எமது உடலில் அமைந்துள்ள ஆறு ஆகாரங்களையும் ஒக்கு மெனவும் இந்துஸை ஒதுபவர்கள் அவ்வாற்றால் அமைதி பெறலாம் என்றும் அறிஞர் உரைப்பார்.

மேற்குறித்த ஆறுதிருக்கலங்கள் தவிரச் சேவற்கொடி ஏற்றி விழாஞ்சுக்கும் ஊர்களிலும், அன்பர்கள் உள்ளத்திலும், வேலன் வெறியாட்டயரும் இடங்களிலும், காடுகளிலும், சோலைகளிலும், ஆற்றிடைக்குறைகளிலும் ஆறுகளிலும். குளங்களிலும், சதுக்கங்களிலும், சந்திகளிலும், கடப்பமரங்களிலும், மன்றங்களிலும் பொது இடங்களிலும், ஆவரிஞ்சு தறிகளிலும், பூசைகள் புரிந்து குறக்கியப் குரவையாடுகளாக்களிலும் முநுகப்பெருமான் தங்கியிருப்பார் எனப் பழமுதிர்

சோலைத் தலத்தைப்பற்றிய பகு
தியிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உலகம் மகிழும் வண்ணம்
நீல வண்ணக்கடல் மீது
சூரியபகவான் உதிப்பது போலப்
பச்சைநிற மயிலின் மீது மிகுந்த
ஒளி வீசும் கடர்ப்பிழம்பாக
விளங்குபவரும், தன்னை வந்த
டைந்தவரைத் தாங்கும் வலிமை
பொருந்திய திருவடிகளையும்,
மேகத்தை நிகர்த்த வரையாது
வழங்கும் திருக்கரங்களையும்
உடையவரும் மறுவற்ற கற்பு
டைய தெய்வயானையம்மையா
ரின் மணாளனாய்க் கடச்பமலர்
மாலையணிந்த மார்பிளையும்
காந்தள் மலர்குடிய திருமுடியை
யும் கொண்டவரும் அவுணர்கள்
அழியவும் சூரன், பத்மன் என்

ஞும் இரண்டு பெரிய உருவ
மைந்த சூரபன்மன் மாமரவடி
வாய் நின்ற தருணத்தில் அவ
னைப்பிழந்த சிவந்த வேற்படை
கொண்டவருமாகிய முருகப்
பெருமானது திருவடிகளை
அடையப்பெறும் நல்ல மனத்து
டன் செல்வீராயின் மேற்குறிப்
பிட்ட இடங்களிற் காணலாம்
என ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது

அவ்வாறு நீர் செல்லும்
போது முதலில் முருகப்பெருமா
னைக் கண்டதும் உடனே முக
மலர்ந்து துதி த்துக் கைகூப்பி
வணங்கி, திருவடிகளில் வீழ்ந்து
வணங்கிப்பின்வருமாறு போற்று
வாயாக என உரைக்கப்பட்டுள்ளது;

‘‘ நெடும் பெருஞ்சிமையத்து நீலப்பஞ்சஸை
ஜிவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறுமர் செல்ல,
ஆல்கெழு கடவுள் புதல்வ,
மால்வரை மலைகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே,
வெற்றிவேல் போர்க்கொற்றவை சிறுவ,
இழையணி சிறப்பிற்பழையோள் குழவி,
வாணோர் வணங்கு வில்தானைத்தலை,
மாலை மார்ப நூலறிபுலவ
செருஷில் ஒருவ, பொருவிறல் மன்னா,
அந்தணர் வெறுக்கை, அறிந்தோர் சொல்மலை,
மங்கையர் கணவ, மைந்தரே, ரே,
வெல்கெழு தடக்கைச் சால் பெருஞ்செலவ
குன்றங்கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ,
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவரே, ரே
அரும்பெறல் மரபிற் பெரும் பெயர் முருக
அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட்சேய

மண்டமர் கடந்த நின்வென்றாடகலத்துப் பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவேள் பெரியோரேத்தும் பெரும் பெயர் இயவுள் சூர்மருங்கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி போர்மிகு பொருந, குரிசில் ''

மேற்குறித்த செய்யுட்பகுதி யில் முருகப்பெருமானின் தோற் றமும் அவர் சங்கப்புலவராய் விளங்கியமையும் இறையனார் அகப்பொருள் என்னும் நூலை அரங்கேற்ற உருத்திரசன்மனாய் எழுந்தருளியமையும் சூரணத் தடிந்து தேவரைக்காத்தமையும் வள்ளி தெய்வானையம்மையின் மணாளனாய் அமைந்தமையும் கிரவுஞ்சகிரியாகிய மாயைத் தோற்றங்கொண்டு நின்ற தார காகரணைக் கொண்ற தும் குறிஞ்சி நிலத்தெய்வமாக விளங்குவதும் ஆகிய செய்திகள் குறிப் பிடப்பட்டுள்ளமை உற்று நோக்கற்பாலது.

திருவடிகளில் வீழ்ந்துவணங்கு மாறு கூறப்பட்டிருத்தல் செல்வச்சந்திதியில் பூசகர் பூசையை நிறைவேற்றி விழுதிப்பிரசாதம் வழங்க வரும் போது அவரது பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கு

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே - ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்ணைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

வதை நினைவுட்டும் மேலும் கதிர்காமம், செல்வச்சந்திதி ஆகிய நம்நாட்டு முருகதலங்கள் ஆற்றங்கரையில் அமைந்தி ருத்தலும் அருவி பாயும் பழ முதிர்சோலை முருக தலமாய் விளங்குவதும் நினைவு கூரப்பட வேண்டியன.

திருச்செந்தூர் பற்றிய செய்யுட் பகுதியில் காற்றினை யோத்தவேகங்கொண்ட யானை மீதமர்ந்து மணிமுடி திகழவும் குண்டலம் அசையவும் ஆறுவதனங்களும் பன்னிரு கரங்களும் புரியும் தொழில்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அடியார்க்கு விரைந்து அருள் செய்யும் பொருட்டே முருகப்பெருமான் யானை வாகனங் கொண்டுள்ளார் என்பது அறிஞர் கருத்தாகும். கதிர்காமக்கந்தன் யானை மீது விழாக்காலத்தில் வீதிவைலம் வருதல் நினைவு கூரற்பாலது.

(தொடர்ச்சி...)

பாரதி யடைத்த இலக்கியங்களிற் சமயக் கருத்துக்கள்

❖ ஆசிரியமனி M. S. ஸ்ரீதயாளன் ❖

தெய்வத்தின் பாஸ் உடல்,
பொருள், ஆவி அனைத்தையும்
ஓப்புவித்து விட்டுச் சரண்புகுந்த
பாரதியார் அந்தப்பரம் பொரு
ளிடம் கேட்கும் வரங்களை இன்
ணோரு விதத்திற் பார்க்கலாம்.

“எனக்கே நீ.... நீண்ட
புகழ், வாழ்நாள் நிறைந்த செல்
வம், பேரழகு, வேண்டுமட்டும்
சவாய் விரைந்து” என்று வேண்
டபவர் விநாயகனை நோக்கி
இன்னும் ஒருபடி அன்மித்து,

“எனக்கு வேண்டும் வரங்
களை இசைப்பேன் கேளாய்
கணபதி,, மனத்திற் சலவையில்
லாமல், மதியில் இருளே தோன்
றாமல் நினைக்கும் பொழுதுநின்
மவுன நிலை வந்திடநீ் செயல்
வேண்டும் கனக்கும் செல்வம்,
நூறுவயது இவையும் தரநீகட
வாயே” என்று கேட்டுவிடுகிறார்.

இவ்வாறே சிவசக்தியைப்
பார்த்துப் பாரதிகேட்கும் வினா
வொன்றும் மிகஅற்புதமானது.

“சொல்லடி சிவ சக்தி !
எனைச் சுடர்மிகும் அறிவுடன்
படைத்து விட்டாய், வல்லமை
தாராயோ இந்த மாநிலம் பய
னுற வாழ்வதற்கே.

பாரதியாரின் உள்ளத்திற்
பொங்கிக் கரைபுரண்டு ஓடிக்
கொண்டிருந்த கருணை வெள்
ளத்தின் திறம் மிகப்பெரியது

அங்பே இன்பம் தரும் ,
பகைமையை அழிக்கும் என்று
தெரிந்தோமோ? நல்லது எழு
துங்கள்! கோடிக் கணக்கான
மானுடர் எங்கும் எப்போதும்,
எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு
செலுத்தத் தொடங்குவோம்
கலையை அழிப்போம்,சத்தியத்தை
நாட்டுவோம்.. என்று வாசக
ஞானத்தின் வெறுமையை அவர்
கட்டுரை பறைசாற்றும் இடம்
பாரதிகண்ட இலக்கியங்களின்
முத்தாய்ப்பு.

கருவிலே திருவுடைய கவிஞராய்த் தோன்றிய நம்புலவன்,
பாரதியார் தம் இலக்கியங்களிலேயெல்லாம் தம்மையும், தம்

தேவையையும், தம்சமய, சமூக,
சமுதாயக் கொள்கைகளையும்
இவ்வாறு நிறையவே வெளிக்

காட்டியுள்ளைமையை அவன் தமிழ்
நூல்களிலே கண்டு மகிழலாம்.

“அறிவிலே தெளிவு, நெஞ்சிலே உறுதி
அகத்திலே அன்பினோர் வெள்ளம்
பொறிகளின் மீது தனியரசானை
பொழுதெலாம் நினது பேரருளின்
நெறியிலே நாட்டம், கருமயோகத்தில்
நிலைத்திடல் ஒன்றில்லை யருளாய்
குறிகுணமேது இல்லாதாய் அனைத்தாய்க்
குலவிடு தனிப்பரம் பொருளே! ”

“என்ற அவரின் சுயசரிதை
யில் வரும் பாடல் பாரதியாரின்
அன்புநிறை நெஞ்சின் சிறப்பை
யும், ஆஸ்மீகநோக்கையும் தெற்
றெனப் புலப்படுத்துவதற்குப்
போதுமானது என்னலாம்.

ஓருநாமம் ஓருநாலும் ஒன்றுமில்
லானை அறிவாலும் உணர்வா

“கண்ணிற் காண்பதுன் காட்சி, கையாற்றொழில்
பண்ணல் பூசை, பகரவது மந்திரம்
மண்ணோடு ஐந்தும் வழங்குயிர் யாவுமே
அண்ணலே உன் அருள் வடிவாகுமே ”

ஒன்று இன்பத்தமிழுக்கு
இலக்கியம் கண்டவர்ப்பரம் பொரு
ளின் பெருமையைப், மார்க்குமிட
மெல்லாம் கண்டார். நீலக்கட
விலும், கோலமதியிலும், ஞால
வெளியிலும் காலநடையிலும்

லும், பக்தியாலும் ஆய்ந்து
உணர்ந்து, அகப்படுத்தி வெற்றி
கொள்ளவேண்டும் என்ற திட
மான கொள்கையை உடைய
வர் பாரதியார் - பரம்பொருள்
ஒன்று என்றும் அது இன்பமய
மானது என்றும் கண்டவர் நிம்
புலவர்.

பராசக்தியின் பரம்பொருளின்
காட்சியைத் தரிசித்தார். இவை
மட்டுமா பாரதியின் தெய்வீக
முனைப்பு இன்னும் எங்கெங்கே
செல்கிறது.

“கூளத்தை மரத்தினையும் வணங்கல் வேண்டும்
கூடிநின்ற பொருள் அனைந்தின் கூட்டம் தெய்வம்
மீளத்தான் இதைத் தெளிவாய் விரைந்து சொல்வேன்
விண்மட்டும் கடவுளன்று மன்னும் அஃதே ”

மீண்டும் பாருங்கள் விண்மட்டும் கடவுள் அன்று மண்ணும் அஃதே என்று கூறிவிட்டுப் பின்னர்க் 'கூறுவான்' உயிர்க் கௌல்லாம் தெய்வமன்றிப் பிறி தொன்றில்லை!

காக்கைகளும் குருவிகளும் எங்கள் ஜாதி என்றவன் நீள்கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம், நோக்கும் திசையெல்லாம் நாமன்றிவேற்கில்லை - என்று தத்துவம், பேசுகிறான் பாரதி.

மாற்றமுடியா மரணம்

எந்த ஓர் மனித உயிரும் மரணத்தை விரும்புவதில்லை. எவ்வளவு காலமேனும் வாழ்ந்து இவ்வுலக இன்பங்களை அனுபவிக்கவே விரும்புகிறார்கள். அதை அனுபவிக்க ஏதாவது ஓர் தொழிலில் ஈடுபட. வேண்டியுள்ளது. உலகில் தோன்றிய அனைத்து ஜீவராசிகளும் பிறப்பு, இறப்பு என்ற நிலை உள்ளவைகளே. ஆனால், மனிதருக்கு மட்டுமே பொறுப்பு என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால், மரணம் என்றவுடன் மனிதன் அஞ்சகிறான் தன் இனசன பந்துக்களை விட்டுப் பிரிந்து விடுவோமோ என்று கவலைப்படுகின்றான். இவற்றையெல்லாம் கடந்து அம்மரணம் நிச்சயம் நிகழ்ந்து விடுகிறது. இந்தமரணம் அஞ்சத்தக்க ஒன்றல்ல, மரணம் என்பது சுகமரண அனுபவம்.

“ பிறந்தன இறக்கும் இறந்தன பிறக்கும்
தோன்றின மறையும் மறைந்தன தோன்றும்
பெருத்தன சிறுக்கும் சிறுத்தன பெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கும் மறந்தன உணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும் ”

இவ்வுலகில் தோன்றிய அனைத்தும் ஓர்நாள் மறையும். பின் தோன்றும் என்ற வாழ்வியற் சமூஹசியை மிக அழகாகச் சொல்வி இருக்கிறார் பட்டினத்தார். என்று நாம் பிறந்தோமோ அன்றே நமது இறப்பின் காலமும் முடிபாகிவிட்டது. இதனைக் கொடுத்து தெரியாதது போல் மனிதராகிய நாம் நடந்து கொள்வதுதான் விந்தை.

**மாறுத்தை மேன்மையினுத்தும்
மாண்புமிகு கோட்டாராநகரி**
(மகாபாரதத்திலிருந்து)

பதிவிரதா தர்மம்

◇ சிவத்திரு. வ. குமாரசாமிஜியர் ◇

பாண்டவர்கள் காமியக
வனத்தில் தங்கியிருந்த பொழுது
மார்க்கண்டேய மகரிஷி அவர்க
ளைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம்
கிட்டியது. அப்பொழுது அவர்
பாண்டவர்கட்குப் பல அறிவு
ரைகளை எடுத்துக் கூறினார்.
அறிவுரைகளை விளக்குவதற்
கான சம்பவங்களையும் எடுத்
துரைத்தார். பதிவிரதா தர்
மத்தை விளக்குவதான சம்பவம்
பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது.
கெளசிகன் எனும் அந்தணர்
பெரும் தவசிலர். ஆசாரமும்
ஓழுக்கமும் நிறைந்தவர். வேதங்
களை நன்கு கற்றுணர்ந்து
அதன் வழி ஓழுகுபவர். ஒரு
நாள் அவர் மரத் தின்
கீழ் அமர்ந்திருந்த வேளையில்
அவர் சிரசின்மீது கொக்கு ஒன்று
எச்சமிட்டது. இதனாற் சீற்ற
மடைந்த கெளசிகன், மேலே
நோக்கிய போது, கொக்கு மரத்
தின் மீதமர்ந்திருப்பதனைக்

கண்ணுற்று. கொக்கு எரிந்து
போகும் வண்ணம் சாபமிட்டார். கொக்கும் எரிந்து சாம்ப
ராகியது. கொக்கு எரிந்ததனைக்
கண்ணுற்ற முனிவர் மனதில் ஓர்
பச்சாத்தாப உணர்வு எழுந்தது.
அதேவேளை தனது தபோபல
மகிமையால் அகந்தையும் அவ
ருள்ளத்தில் தலைதூக்கியது.

இவ்வாறான மனோநிலை
யுடன் அவர்பிட்சை ஏற்பதற்குப்
புறப்பட்டார். அவர் சென்று
நின்றிருந்த வீட்டின் தலைவி
அவரைக் காக்க வைத்துப் பின்
பிட்சைப் பொருளுடன் வெளியே
வந்தாள். காத்திருந்தமையாற்
கோபமடைந்த முனிவர்,
“பெண்ணே அந்தணராகிய எம்
மைக் காக்கவைத்து அவமதித்து
விட்டாய், இதனாற் பெரும்
பாவத்துக்குளாகப் போகி
நாய்” என்று அவளைக் கடிந்து
கொண்டார். அதற்கு அப்பெண்
மனி, “சவாமி தயவுசெய்து

மன வி த் து க் கொள்ளுங்கள், களைப்புற்றிருக்கும் கணவருக்குப் பண்விடை செய்து கொண்டிருந்தமையாற் காலதா மதமாகிவிட்டது, தயைசெய்து பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள், பிட்சையை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் கவாமி” என்று இறைஞ்சி நின்றாள். அவளது பதிலுரைகளால் மேலும் கோபமடைந்த கெளசிக முனிவர் “பிராமணர்களை மதிக்காது உனது கணவனே உயர்ந்தவனென்று அவனது சேவையில் என்னைக் கவனிக்காது இருந்திருக்கிறாய், பிராமணர் கோபமடைந்தால் எல்லாவற்றையும் கட்டுப் பொசுக்கிவிடுவார்கள் என்பது உனக்குப் புரியாதா?” என்று மேலும் அவளை அச்சறுத்தினார். கௌசி கணின் வார்த்தைகளைச் செவிமடுத்த அப்பெண் “சுவாமி எரிப்பதற்கு நான் கொக்கு அல்ல, பதிவரதை கட்குப் பதிசேவையே முதன்மையானது என்றுதான் நான் அறிந்துள்ளேன், உங்களை அவமதிக்கும் நோக்கும் எனக்குச் சிறிதும் இல்லை, தயவுசெய்து மன்னித்தருஞ்கள்” என்று வேண்டிக் கொண்டாள். ‘நான் கொக்கு அல்ல’ என அப்பெண் உரைத்ததைச் செவிமடுத்த முனிவர் திடுக்குற்றவராய்ப் “பெண்ணே உனக்கு இச் சம்பவம் எவ்வாறு தெரிந்தது” என்று வினாவினார் “சுவாமி பதிவிரதைகள் எல்லாம் அறிவார்கள். எல்லாவற்றையும் செய்து முடிப்பார்கள். உன்மையான பதிசேவை செய்யும் பத்

தினிப் பெண்கள் எல்லோரிலும் மேம்பட்டவர்கள். தங்களுக்கு தர்மங்களைப் பற்றிப் பூரணமாகத் தெரியாது இருக்கிறது. தர்ம ஒழுக்கங்களை நீங்கள் அறிய விரும்பின், மிதிலையில் வாழும் தருமவியாதன் என்ப வரைச் சென் ருசிந்தியுங்கள், அவர்உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுவார்” என்று இயம்பலானாள் அப்பத்தினிப் பெண்ணே உரைகளால் மனத் தெளிவு அடைந்த கெளசிகர் மிதிலையை நோக்கிச் செல்லலானார்.

தருமவியாதன் தர்மநெறி

தர்ம நுணுக்கங்களை அறிய வேண்டும் என்ற ஆவல் காரணமாகக் கெளசிகர் மிதிலையை அடைந்து, தருமவியாதனின் இருப்பிடத்தை அறிந்து அவ்விடத்திற்குச் சென்றார். அது ஓர் கசாப்புக் கடையாக இருப்பதனைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்தவராய் ஒதுங்கி நிற்கலானார் கடையில் வியாபாரம் நடந்து கொண்டிருந்தது, கூட்டம் மிகுதியாகக் காணப்பட்டது. எனவே கௌசி கர் அமைதியாக நின்றிருந்தார் சிறிது நேரத்தில் கூட்டம் குறைந்தது. அப்பொழுது தருமவியாதன் அந்தனர் ஒருவர் தனது கடை வாயிலில் நிற்பதனைக்கண்டு வெளியில் வந்து அவருடன் உரையாடலானான். தருமவியாதன் அந்தனராகிய கெளசிகரைத் தனது இல்லத்துக்கு அழைத்துச் சென்று பூசித்து, வரவேற்று, உபசரித்து, “சுவாமி என்னிடம் தாங்கள்

வந்த நோக்கம்யாது’? என வினா வினான். உடனே கௌசிகர், “தருமவியாதனே உனது பண்புக்கு ஒவ்வாததாகிய உயிர்க் கொலைத் தொழிலை ஏன் கைக் கொள்கிறாய்?” என்று வினா வினார். அப்பொழுது தரும வியாதன் “சவாமி, என் முன் ணோர்கள் செய்து வந்த தொழி லையே நான் செய்துவருகிறேன். என் குலத் தொழிலை உண்மை யுடனும் நேர்மையுடனும் கடமை உணர்வோடும் செய்து வருகிறேன் தொழில் இரீதியில் மனிதரிடையே ஏற்றத்தாழ்வு இல்லை, மனிதப் பண்புகள் உடையவனாய் மனிதன் வாழ்தலே முக்கியமானது. நான், கோபம் பொறாமை முதலான குணங்களை விட்டவன். எனது வருவாய்க்குத் தக்கதாகத் தான் தர்மங்களைச் செய்து வருகிறேன். உற்றார், உறவினர், விருந்தினர், என்போரைப் பேணி வருகிறேன். எல்லா வற்றி இலும் மேலாக எனது பெற்றோர்களைப் பேணிப் பாதுகாத்துப் பூசித்து வருகிறேன். இவ்வாறு கூறிய தருமவியாதன் தனது வயது முதிர்ந்த பெற்றோர்கள் இருக்கும் இடத்துக்கு முனிவரை அழைத்துச் சென்று காண்பித்தான். அம் முதியவர்கள் சுத்தமான ஆடைகளுடன் பல சௌகரியங்களுடன் சந்தோஷமாக இருந்தனர். அவர்கள் இருக்கும் இடம் பரிசுத்தமாக இருந்தது. தருமவியாதன் முனிவரைப் பார்த்து ‘சவாமி இவர்கள் இரு

வரும்தான் என் தெய்வங்கள். பெற்றோரை வயதான காலத்தில் நன்கு பராமரித்து அவர்களுக்குப் பணிபுரிவது பெரும்பேற்றினைத் தரவல்லது. சிவசேவையைப் போன்று பதிசேவை. பெற்றோர் சேவை என்பவும் மகத்துவமானது. தாங்கள் தங்களுடுபெற்றோருக்குச் சேவை செய்யாது விட்டுவிட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் துன்பப் படுகிறார்கள். எனவே நீங்கள் சென்று அவர்கட்கு முதலில் சேவை செய்யுங்கள்’ என்று எடுத்துரைத் தான்.

தருமவியாதனின் உரைகளால் தெளிவு பெற்ற கௌசிகர் தனது பெற்றோரைத் தேடிச் சென்று அவர்கட்கு வேண்டிய கடமைகளைச் செய்து வரலாமார். இவ்வாறு தர்மங்களை விளக்கவல்லதான் அறிவுரைகளை எடுத்துக்கூறிய மார்க்கண்டேயமகரிலி பாண்டவர்களிடமிருந்து விடைபெற்றேகினார்.

இவ்விடத்தில் நாம், பதிசேவையையும் வாழ்வியல் தர்மத்தையும் உளம் கொள்ள நல்லசந்தர்ப்பம் ஒன்று கிடைத்துள்ளது. பெண்கள் பதியை மதித்துச் சேவையாற்றிவரும் மனப்பாங்குவெவ்வளவு உத்தமமானது என்று உணரவேண்டும். இக்காலகட்டம் பெண்கள் சமகல்வி, சமவேலவாய்ப்புப் பெற்றுவிட்டகாலம். பதியைத் தொழுதலும் சேவைசெய்தலும் அற்றுப்போய்

விட்டது என்றேகூறலாம். மதித் தலாவது இக்காலகட்டத்தில் இல்லாதொழிகிறது. கணவனை மதித்து நடக்கும் பெண்கள் குறைந்து கொண்டே வருகின்றனர். இவையெல்லாம் கலியின் கொடுமையால் நிகழ்ப்பவை. எனவே இக்காலத்தில் இவற்றை மிக வழிப்புடன் உள்ள கொள்ள வேண்டியது மிக மிக முக்கியமாக கிறது ஏனெனில் பெண்கள்தான் இல்லறத்தின் இனிய சடர் விளக்காக விளங்க வேண்டியவர்கள். பண்பாட்டு மாற்றம் இன்றைய பெண்களைத் திசை திருப்பிவிட்டிருக்கிறது. இதனால் இல்லற தார்மம் குன்றிச் சமூக நல னும் பாதிக்கப்படுகிறது. புராதன பண்புகளை எள்ளிநகையாடக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள் அதன் மேன்மையை உணர்த் தவறுகிறார்கள்.

பெற்றோரை. முதியோரைப் பாதுகாத்தல் என்பது அருவருப்பூட்டக்கூடிய செயலாக மாறி. முதியோர் காப்பகங்கள், செந்தமிழர் மன்னில் அறம்

வளர்த்த நிலத்தில் அதிகமாகத் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. பெற்றோர், முதியவர்கள் தமக்குக் கிடைத்துவதை பொக்கிஷங்கள் என்றுணராது. அவமதிக்கப்பட்டு அநாதரவாக்கப்படுகிறார்கள் வேகமாக ஒடிஷூடி என்னசாதிக்கப்படுகிறது? வாழ்வில் அமைதி அடைகிறார்களா? சுகம் பெற்று நிறைவடைகிறார்களா? என்பதே கேள்விக்குறியாகிவிட்டது? சேவையின் மகத்துவம். இல்லறதர்மம் என்பன்னல்லாம் ஏதோ தேவையற்றனவாகப் போய்விட்டன. வாழ்வின்தர்ம நியாய வழிமுறைகள் எல்லாம் மாறிப் போய் விட்டன. இவெல்லாம் எதனால் வினைகின்றன என்பதனை நாம் தெளிவாக உணர வேண்டும். நாம் தமிழர், அதிலும் சைவர்கள், நாம் என்றென்றும் சைவத்தமிழராக வாழ முயலவேண்டும். அவற்றுக்கு உதவும் இவ்வறநெறி களைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

(தொடரும்)

இறைவன் உங்களுக்கு உதவி செய்தால் உங்களை மிகைப்பவர் யாரும் கிடையாது.

யார் இறைவனை நம்புகின்றானோ அவன் நிச்சயமாக நேர்வழியில் இருக்கிறான்.

வெர் இறை நம்பிக்கை கொண்டநந்த செயல்கள் புரி கிறார்களோ அவர்கள் திருப்தியான மன நிறைவுடன் இருப்பார்கள்.

இருளை இருள் அற்றாது ஒளிதான் அகற்றும்

“ அட்டதிக் துக்களிலும் தொடர்ச்சியாகப் பாராய்வைம்
செய்யப்பட்ட ”

பன்னிரு திருமுறை முற்றோதல் நீகழ்வு”

(ஒரு சமயக் கண்ணோட்டம்)

◆ நடைபெற்ற திருத்தலம்:-

2. ஓவில் ஸ்ரீ சௌரண்யர்ஜுந பஞ்சராத விநாயகர் ஆலயம்

□ கே. எஸ். சிவநூனராஜா □

பன்னிரு திருமுறைகள், சைவ சமயத்தவர்களுக்குக் கிடைக்கப் பெற்ற அதியுன்னத பேறுடைய காலைவங்களாகும். மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ வழிகாட்டும் அனைத்து நெறிகளையும், மேலான சிவமயமாக்கும் நித்தியானந்த வாழ்வினையும் பக்திச்சுவையோடு தரவல்லவையே திருமுறைகளாகும். தூயதமிழ், ஏய வுணர்விக்கும் இலக்கணச்செறிவு, பண்ணார்ந்த பக்திச்சுவை, அற்புதசகம், பேரானந்தச் சேர்க்கை என்றிவ்வாறு பயனுள்ள விமுமி யங்களை உணரவைக்கும் அழகிய பெட்டகமே திருமுறைகளாகும். இத்திருமுறைகள் பண்ணிரண்டிலும் மொத்தமாக 18,290 பாடல்கள் உள்ளன. எல்லாப் பாடல்களையும் வாழ்க்கையில் ஒரு தடவைமட்டும் ஒதிமுடித்தால், ஒரு மனிதன் எதற்காம் அஞ்சவேண்டிய அவசியமே ஏற்படாது. இதனாலே தான் சைவ ஆலயங்களில் திருமுறை முற்றோதல் பல தினங்களாக நடைபெற்று வருகிறது. ஒரு நாளைக்கு 1000 பாடல்கள் வீதமாகப் பதி ணெட்டு நாட்களில் நிறைவு பெறும் வண்ணம் திட்டமிடப் பட்டு ஒதப்படும். மக்களுக்காகவே இவ்வாறான கைங்கரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பதனைப் பெரும்பாலானவர்கள் உணராதிருப்பது வேதனைக்கு உரிய தொன்றாகும். இதனால் வளரும் சமுதாயம், அல்லாத

களில் திருமுறை முற்றோதல் பல தினங்களாக நடைபெற்று வருகிறது. ஒரு நாளைக்கு 1000 பாடல்கள் வீதமாகப் பதி ணெட்டு நாட்களில் நிறைவு பெறும் வண்ணம் திட்டமிடப் பட்டு ஒதப்படும். மக்களுக்காகவே இவ்வாறான கைங்கரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பதனைப் பெரும்பாலானவர்கள் உணராதிருப்பது வேதனைக்கு உரிய தொன்றாகும். இதனால் வளரும் சமுதாயம், அல்லாத

ஓ சோம்பஸ் எல்லாவற்றையும் கடினமாக்கும் .

வேறு பாடல்களில் மயங்கி நிற் கிறது. இவையெல்லாவற்றையும் உணர்ந்த இறைவன்,

உடுவில் ழழீ சொர்ணசித்தி பஞ்சமுக விநாயகர் ஆலயத்தின் கண் அருள்பாவிக்கத் திருவளம் கொண்டான். இவ்வாலயம் சம் பந்தமான கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் ஏராளம் உண்டு உரிமை கோரப்படாத ஒருபகுமாடு இருப்பதும், மறைவதுமாய்க் காட்சி கொடுத்த இடந்தான், இவ்வூலயம் தோன்றிய இடப்பகுதியாகும். சொர்ணாம்பாளின் வாக்கின் பிரகாரம் பஞ்சமுகவிநாயகப் பெருமானை மூலமூர்த்தியாகக் கொண்ட ஆலயமும் சுற்றுப்பிரகாரத்தில் அம்பாளினைச் சிறப்பாகக்கொண்ட வடபால் நோக்கிய கோவிலும் எழுப்பப்பட்டன.

பஞ்சமுக விநாயகரை, பஞ்சஉலோகத்தில் மூலஸ்தான மூர்த்தியாகக் கொண்ட ஆலயம் இலங்கையில் வேறொங்கனும் இல்லையென்றே கூறலாம். அதே போல, அடைக்கப்பெற்ற திருக்கதவம், பன்னிருதிருமுறைப் பாராயணத்தினால் மௌலத்திறந்த அற்புதமும் இதே ஆலயத்தின் கண் அருள்கரக்கும் அம்பாளிடத்திலேயே இடம்பெற்றது. பலர் வந்து நேரிலே அனுபவித்த அற்புதத்தினைக் கவியத்திலே நம்பிக்கை வைத்த சிலர் துரிசிக்க முடியாமற் போனதையிட்டு பணிவான இதயங்கள்

வேதனை அடைந்தன. காலத்தின் நியதிபோலும்.

திருமுறைப் பாடல்களின் ஓசையும், ஓலிப்பிரவாகமும் அம்பாளினை மகிழ்வித்த பேரதாளால், சொர்ணாம்பாள் வாக்கி னூடாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அவ்வுத்தரவின் பிரகாரம் “அட்டதிக்குக்களிலும் ஒரே சமயத்திதில் திருமுறைப் பாராய்னாம்”, செய்வதற்கு மேற்படி கேவல்தானை ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டது. ஒதுவார்கள், இசைவல்லார்கள், அடியார்கள், தொண்டர்கள் எனயாவர்க்கும் செய்தி ஊடகங்கள் வாயிலாகவும், அழைப்புக்கள் வாயிலாகவும் தெரியப்படுத்தப்பட்டதன் வாயிலாக, ஏற்கெனவே திட்டமிடப்பட்ட ஒழுங்கின்படி 01 - 09 - 2001 சனிக்கிழமை காலை 5 - 30 மணிக்கு ஒதுவார்கள் அனைவரும் ஆலயத்திற் கூடினார்கள். ஆயைமங்களைரமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. பன்னிருதிருமுறை நூல்கள் கிரமமாகத்திருநிலைப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. தேவஸ்தானக் குருக்கள் ஐயா அவர்கள் சரியாகக் காலை 6 . 00 மணிக்கு விநாயகர் பூஜையை ஆரம்பித்துத். திருமுறை நூல்களுக்கு நாமயிட்டு. வழிபாடு செய்து தீபமேற்றித் திருமுறை ஆரம்பிப்பதற்கான உத்தரவை வழங்க, அட்டதிக்குக்களிலும் தயாராகவிருந்த ஒதுவார்கள், தத்தமக்கு வழங்கப்பட்ட பதிக

நிரலுக்கமைய ஒத ஆரம்பித்
தார்கள்.

திருமுறை ஒசைவானுயர எழும்
பிற்று. தெய்வீக அலைகளில்
யாவரும் மிதப்பதான பிரேமைக்
குள் மயங்கி நின்றோம். சைவா
சாரம் தழைத்திருந்த தெய்வீகக்
காட்சியைக் கண்டு ஆனந்த
மடைந்தோம். ஓவ்வொரு திக்கி
லும் நான்கு ஒதுவார்களுக்குக்
குறையாத எண்ணிக்கையினர்
தொடர்ந்து ஒதியவன்னைம்
இருந்தனர். திருமுறை ஒழுங்
கின் பிரகாரம், திருப்பதிகங்க
வின் வரிசைப்படி. ஓவ்வொரு
திக்கில் அமைந்தவர்களுக்கும்
கோவைப்படுத்தப்பட்ட பதிக
இலக்கங்கள் வழங்கப்பட்டதன்
பிரகாரம் மிகவும் இலகுவாக
இந்நிகழ்வினை அரங்கே ற்ற
முடிந்தது. இக்கைங்கரியத்தி
னைச் செய்தவர்கள் அகில
இலங்கைத் திருமுறை மன்றத்தி
னர் என்பது குறப்பிடத்தக்க
தாகும். அவர்களது தன்னங்க
குதாத பணி உண்மையிலே
போற்றுதற்குரியதாகும்.

ஏறக்குறைய நூறுபேர் ஒது
வார்கள், இந்த நிகழ்ச்சிகளிற்
கலந்து ஒதியமை பெரும் வரப்
பிரசாதம் என்று பெருமை
கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணம்,
நாச்சிமார் கோவிலடி, கொக்கு
வில், தாவடி, கோண்டாவில்,
இனுவில், உடுவில், மானிப்பாய்
சண்டிலிப்பாய், தொல்புரம்,
பண்ணாகம், சுழிபுரம், பொன்

னாலை, மஸ்லாகம், அளவெட்டி
ஏழாலை, தென்மராட்சி இவ்
வாறு பல இடங்களிலிருந்தும்
திருமுறை வல்லோர்கள் பங்கு
பற்றியிருந்தமை, நாட்டிலே நல்
லவை நடக்கும் எனும் முன்ன
றிவிப்பை ஏற்படுத்திய தென்
ஸாம்.

“யாருமே கதைக்கக்கூடாது”
என ப் பொறிக்தப்பட்டிருந்த
வாசகம், ஒதுபவர்களுக்குப்
பக்கபலமாக இருந்ததெனலாம்.
தரிசிக்க வந்தவர்களோ எட்டுத்
திக்குகளிலும் அமர்ந்திருந்து திரு
முறைக் கடலில் மூழ்கினர். தரிசிக்க
வந்தவர்களிலும் பார்க்கத்
திருமுறை ஒதுவார்களே அதிகம்
என்று கூறலாம்.

ஒரு நிமிடத்திற்கு, அட்ட
திக்குக்களிலும் சராசரியாக 17
பாடல்கள் ஒதுப்பட்டன. மாலை
6-00 மணிக்கு 12,000 பாடல்
களுக்கு முன்பின்னாக ஒதுப்பட்டன.
தூர இருப்பிடங்களில்
இருந்து வருகை கொண்டோர்
தக்தமது இல்லம் திரும்பவே
ரண்யோர் மிகுதியாகவுள்ள
6290 பாடல்களையும் நள்ளிரவு
12-00 மணிக்கு நிறைவு செய்
தனர். ஊரடங்கியநடுஜாமத்தில்
மணியொலிக்க, தூப் தீபங்கள்
ஏற்றிட, பஞ்சாட்சர மந்திரம்
ஜேபித்திட திருமுறைகள் பீடத்
திலே வைத்து உட்பிரகாரமாக
வீதிவைம் கொண்டுவரப்பட்டு
ஆராதனை செய்யப்பட்டது.
பூஜை நிறைவடைந்த பின்னர்,

பங்கு பற்றிய அணவருக்கும் கப்பட்டது.
காளாஞ்சி வளங்கிக் கெளரவிக்

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கினும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்நாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன்

என்றவாறு, சொர்ணாம்
பிகை அம்பாள் பிறப்பித்த உத்
தரவு பயபக்தியாக அரங்கேறியிருப்பது,
மண்ணிலே வாலிதாம் இன்பம் பயக்கவல்லதாகும்

இந்தியாவில், சிதம்பரத்திலே
இது போன்ற நிகழ்வு நடைபெற்று

நதான செய்திக்குப் பின்னர்,
இலங்கையிலே உடுவில் சொர்ண
சித்திபஞ்சமுக விநாயகராலயத்
தில் அட்டதிக்குக்களிலும் ஏக
காலத்தில் நடைபெற்றிருப்பது
நல்லதொரு அநிகுறியை கொட்டுக் காட்டுவது யோல்
அமைந்துள்ளது எனலாம்.

மாற்றம் தந்தநூல்

ஞாபக சக்தியில் கெட்டிக்காரனாக விளங்கியவர் படிப்பில்
படு மட்டம் என்றால் நம்பமுடியவில்லை அதைவிட ஆச்சரியம்
படிப்பில் மட்டமாக இருந்தவர் பிற்காலத்தில் மகான் ஆனார்.
பொழுது போக வேண்டுமே என்பதற்காக வீட்டில் பயன்படுத்தாமல்
கிடந்த புத்தகத்தை வெங்கட்ராமன் என்ற ஆச்சிறுவன்
வாசிக்க நேர்ந்தது.

அந்தநூலின் ஒவ்வொரு பக்கமும் அவனுக்கு புதிய ஆன்மீக
நூல், பக்தி, தியாகம், சயநலமின்மை தொண்டு இவற்றினால்
உயர்வடைந்த நாயன்மார்களைப் பற்றியது அந்தநூல் இரும்புத்
துண்டை காந்தம் ஈர்த்தது.

என்னுடைய தந்தையை தேடிப்புறப்பட்டுவிட்டேன் மூலமுதல்
வரின் ஆணைப்படி வீட்டை விட்டுச் செல்கின்றேன் என்று துண்டுக்
கடிதத்தில் எழுதி வைத்துவிட்டு வீட்டில் கூறிக்கொள்ளா
மல் புறப்பட்ட அவரே பிற்காலத்தில் ஸ்ரீ ரமணமகரிஷி. மாற்றம்
தந்த அந்தநூல் சேக்கிழார் எழுதிய பெரியபுராணம்.

ஓ வாதாபம் பலருக்குத் தெரியும். ஓ

— ८ —

நீள் நுதல் விழியில் வந்த நெருப்புச் சுடர் ஆறு

□ சிவ. சண்முகவடிவேல் □

சிவபெருமானுக்குத் திருமுகங்கள் ஆறு. அவை பழையையானவை. ஞானவான்கள் தியானிப்பதற்கு உரியனவாகும். ஒவ்வொர் திருமுகத்தையும் ஒவ்வொர் நாமத்தால் அழைப்பர். அவை ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம், அதோழுகம் என்பனவாகும்.

அந்திக்கு நிகர்மெய் அண்ணல் ஆறு முகங்களையும் தாங்கிக்கொண்டார். வந்திக்கு மானவர்களுக்கு வரம் அருளத் திருவுளங்கொண்டார். அனைத்துத் தேவர்களும் நெஞ்சம் நடுக்குற்றார்கள். அதிசயம் அடைந்தார்கள். கடவுளின் கருணையை நினைந்தார்கள். கணம் மழைபொழிந்தார்கள் வாயாரவாழ்த்தினார்கள்.

ஞான வடிவினரான சிவபிரான் தாம் கொண்டருளிய ஆறு திருவதனங்களினின்றும் ஆறு அக்கினிப்பொறிகளைத் தோற்றுவித்தருளினார். ஒவ்வொரு சுடர் ஆறு நுதல் வந்த நெருப்புச் சுடர் ஆறு என்னினின்றும் எழுந்தது.

வொரு சுடரும் ஒவ்வொரு நுதற் கண்ணினின்றும் எழுந்தது.

அக்கினிப்பொறிகள் அளவிறந்த வெப்பம் உடையன ஆயின. அரிபிரமேந்தி ராதியர்கள் அனுகியலாது அஞ்சினார்கள். பூவுலகில் வெப்பம் பரவியது. வெகு விரைவாக அண்டம் எங்குமாக விரவியது.. அது வேகமாக அண்ட கடாகத்திற்கு அப்பாலுமாகச் சென்று அழைத்தது.

வெப்ப மிகுதியினால் உலகம் எங்குமாக நிறைந்த வாயுக்கள் நிலை குலைந்தன. டூமியை வளைந்துள்ள கடல்கள்வற்றின. கடலினிலுள்ள வடவாழுக நெருப்பும் தன் தருக்குக் குன்றியது.

முமியினவுபட்டது, மலைகள் யாவும் வெடித்தன, எட்டுநாகங்களும் உடலை நெளித்தன, நிலை வலி நீங்கின, திக்குயானைகள் திகைத்தன, உயிர்த்தொகைகள் உலைந்தன.

தீச் சுடர்கள் பரம்பொரு ஸிடத்தில் தோற்றின, மிகுந்த கருணை புரிய வந்தன. ஆதலின் ஒருயிரையும் ஓழிவு செய்தில, ஆரையும் அஞ்சவித்தன, எவற் றையும் ஏங்குவித்தன.

உமாபதியின் உடன் உறைந் திருந்தவர் உமாதேவியார் அக்கி னி ப் பொறிகளின் வெம்மை யைப் பார்த்தார் நெஞ்சம் பரிந் தார், திருமேனி வியர்த்தார், மனம் மறுகினார், இருக்கையை விட்டு எழுந் தார், தமது கோவிலை நாடி ஓடினார், அழகிய பாதங்களை அணிசெய்த சிலம்புகள் ஆர்ப்பரவும் செய் தன.

தேவர்கள் அணவரும் செய் வது அறியாது திகைத்தார்கள். அக்கினியின் வெம்மைக்கு ஆற்றாது அகன்று ஓடினார்கள்.

ஓடும் இடம் எங்கும் அக்கினியும் ஓடி விராவியது. அரண் இன்றி அமரர்கள் அலைந்தார்கள், வருந்தினார்கள், கிலேசும் கொண்டார்கள். மனத்தோடு புலம்பினார்கள், பெரு மூச்சு ஏறிந்தார்கள் குலைந்து ஓடிய தேவர்கள் கூட்டமாக மீண்டார்கள், சிவபிரான் பக்கலாகச் சேர்ந்தார்கள், மரக்கலத் தம் பத்தின் உச்சியைப் பிரியாத காகம் போல் ஆனார்கள், தலைத்தலை வந்து ஈண்டினார்கள்.

சிவபிரானைச் சரண் புகுந்த தேவர்கள் சஞ்சலம் அற்றார்கள், தொழுதார்கள், தோத்தி ரித்தார்கள். வேண்டத் தக்கது அறிவோனிடத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்வார்கள்.

“தேவ! தேவ! மகாதேவ! அவணர்கள் கொடியவர்கள்-வளிமை மிக்கவர்கள். அவர்களை அழிப்பதற்கு ஒரு மைந்த ணைத்தர வேண்டினோம். தேவர்க் அளவு கடந்த அக்கினியைத் தோற்றுவித்தீர்கள், யாங்கள் உய்யும் திறம் யாதோ?

“பராபரத்தின் பாங்கில் உறைபவர் பார்ப்பதியார். அவர் திருக்கரத்தில் வரும் கங்கை, அது உலகு எங்கும் கலந்தது. அது போலப் பெருமானுடைய திருநுதற்கணின்றும் நீங்கின நெருப்புப் பொறிகள், எவ்விடத்தும் விரைந்தன - எங்கும் பரந்தன.

“அக்கினிப் பொறிகள் கூட்டமாகச் சுவாவிக்கின்றன, எல்லா உலகங்களிலும் சூழ்ந்தன அங்கு இங்கு உங்கு எனாதபடி எங்குமாக நெருங்கின. கணப் பொழுதில் அவற்றை விலக்க வேண்டும். ஆன்மாக்கள் முழுவதையும் நொடியில் நூறிவிடும்.

“பரம் பொருளே! அக்கினியின் வெம்மைக்கு ஆற்றோம்-அலமரல் உறுகின்றோம். பிரானுடைய திருவடிப்போது அல்

லால் புகலிடம் ஏது...! அதனால் சரணாலயம் புகுந்தோம். தளர்ந்த எங்களைத் தாங்கிக் கொள்.. தேவரீர் அல்லது எம் மைத் தாங்குநர் வேறு எவர்...!

“இந்துவைச் சடாமுடியில் தரித்த சம்புவே! மண்ணுலகத் தையும் விண்ணுலகத்தையும் கணத்தில் முடிக்க வல்லன தீச் சுடர்கள். அவற்றை அகற்றி விடுங்கள், எங்கள் பிரார்த்தனையைத் திருவுளங் கொள்ளுங்கள், எங்கள் குறைகளை நீக்க வேண்டுகின்றோம்.

கங்காதரர் அபயகரம் காட்டினார். “அமரர்கள் அஞ்சாதீர்கள்” என்று அருள் பாலித் தார், பெருமானார்.

சிவபிரான் புதிதாக வந்திடும் தமது ஐந்து திருமுகங்களையும் மறைத்தருளினார், நல்ல ஒரு முகம் உடையரானார், பழைய இயல்போடு எழுந்தருளி இருந்தார்.

பெருமான் முன்போலாக எங்குமாக ஈண்டிய அக்கினி பழைமை போலாயது. வெம்மை மிக்க ஆறு சுடர்களும் திருமுட்பு வந்தன. சிவபிரான் மகிழ்ந்தார். திருவருட் பார்வை சார்த்தினார்.

அமர்கள் உற்று நோக்கினார்கள். ஓய்வில்லாத செயல் புரியும் வாயு தேவனைக் கடைக்

கன் நோக்கினார். எம்பிரான் அக்கினி பகவானையும் கடைக்கணித்தார். சிறந்த திருப்போடும் இருவருக்கும் சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்தருள்வார்.

“நீங்கள் இருவரும் இச் சுடரைச் சுமந்து செல்லுங்கள். பொங்கு நீர்க் கங்கையிற் சேர்த்து விடுங்கள், கங்கை சரவணம் சேர்ப்பார்கள் உங்களுக்கு உரிய பணி இதுவாகும்.

வாயுதேவனும் அக்கினி தேவனும் முதற் பரம்பொருளை மும் முறை வணங்கினார்கள். மிக நடு நடுங்கினார்கள். நலியும் நெஞ்சினராகி நெந்தார்கள். தங்கள் குறை நிறைவாக முறையிடுகின்றார்கள்.

“தேவ தேவர் அக்கினிப் பொறிகள் நொடி அளவில் உலகம் எங்குமாகிப் பரவின. தேவரீருடைய திருவருளால் சிறியன ஆயின. அவற்றைச் சிறியேங்கள் பரிக்கப்பெறுவோமோ. அது அரிது, அரிது

“பூமிதேவி நாயகரும் புழுங்குவார். கலைவாணி கணவர் கலங்காதிருப்பாரோ .. பெருந்தேவர்கள் ஆற்றல் பெற்றிலர்.”

“தீச்சுடர்கள் முன்னாளில் தோற்றிய ஆலகாலம் போல ஊற்ற மிக்கவை. கண்டநாம் கலங்குகின்றோம். கவன்று ஒடினோம். அனுக அஞ்சகின்

நோம். நாங்கள் சுமந்து செல் வதற்கு வல்லோம் அல்லோம்.

“அக்கினியை அணுக உன்னினும் உள்ளம் உருக்குலைகின் றது. மேனி வியர்க்கின்றது. எம்பெருமானே! நாங்கள் எவ்வாறு எடுத்துச் சுமப்போம்... என்று இயம்பி ஏங்கினார்கள்.

பவளம் போன்ற படர்ச்சடைப் பகவன் பகர்ந்து அருளுவார்.

“கனற் கற்றை ரகஸைக் கங்கையிற் சேர்ப்பதற்கு உங்களிடத்தில் திண்மை எய்துக!

தேவர்கள் இருவரும் மனம் திரும்பினார்கள். தேவர்கள் அனைவரும் அவலம் அகன்றார்கள். நடுக்கம் நீங்கினார்கள். உள்ளம் குளிர்ந்தார்கள். உடலம் பூரித்தார்கள்.

“இன்றைய நாளில் எங்கள் இன்னல் அற்றது. என்று இன்புற்றார்கள்.

முழுமுதற் பரம்பொருள் தேவர்கள்யாவர்க்கும் முழுதறுள் புரிந்தார்.

“அழற்பிழம்புகள் சரவன் தடாகத்தில் தரிக்கும் ஒரு குமாரனாகி வளரும். குரபன்மனது சுற்றத்தவற்கு அழிவை விளைக்கும்... நீங்கள் அனைவீரும் செல்வீர்கள்.

“நாங்கள் உய்ந்தோம், உய்ந்தோம். எமக்கு இனி ஓர்குறைவு இல்லை” என்றுவாய் மொழிந்தார்கள்.

பிரமதேவர் முதலாம் தேவர்கள் எழுந்தார்கள், சிவபிரானுடைய வீரக்கழல் அனிந்த திருப்பாதங்களைத் தொழுதார்கள் ஆங்கிருந்தும் அருள்விடைப்பெற்று ஏகினார்கள்.

“வாயுதேவன் அக்கினி தேவனுடன் எழுந்தான். சிவபிரானது திருவடிகளை வணங்கினான். சங்கரனார் அநுக்கிரகத்தினால் சுடர்கள் ஆறையும் சிரமேற்றாங்கினான். முதன்மை நதியை நோக்கி முன்னே செல்லல் மேயினான்.

“இடபில்லை என்றுமட்டும் சொல்லிவிடாதே!”

முறையிட்ட குறைகேட்டுக் களைத்தலையோ - முருகா
முளைவிட்ட குருத்தாகி வேண்டுகின்றோம்
சிறைமிட்டுத் தேவர்களைக் காத்த முருகா - இந்தச்
சிக்கலெல்லாம் எப்போது திருமப்பா!
நிறையெட்டுத் திக்கெல்லாம் துன்பமப்பா - முருகா
நீதியைச் சொன்னாலும் தப்பப்பா!
இறைதொட்டு இங்குவாழ முடியாதென்றால் நீ
இடமில்லை என்றுமட்டும் சொல்லிவிடாதே!

தோத்திரங்கள் ஒதித் தொழுவேமே

சீ சந்திரலீலா நாகராஜா ஸி

ஒலகிலே பிறந்த எல்லோரும் துன்பமில்லாத வாழ்வு வாழ்வே விரும்புகின்றோம். ஆனால் எல்லோருக்கும் இன்ப வாழ்வு அமைவதில்லை. வாழ்க்கையே பெரும் போராட்டமாகவுள்ளது. அந்த வாழ்க்கைக்கு வழி காட்டியாக ஒரு சக்தி இயக்குவதை அனுபவவாயிலாக நாம் உணர்கிறோம். ஏதோ ஒரு சக்தி நம் எல்லோரையும் ஆட்டுவிக்கிறது அந்தச் சக்திதான் கடவுள் அல்லது தெய்வம். அந்தச் சக்தி தான் நமக்கு வேண்டிய நன்மைகளையும் தன்டனைகளையும் அளிக்கின்றது அதுதான் நம்மை

நல்லவர்களாகத் திருத்தி நல்வாழ்வு வாழவும், ஒழுக்கமுடையவராயும் இருக்க உதவகிறது. அதுவே தான் நமக்குப் பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருகின்றது. போகமும் திருவும் புணர்ப்பிக்கிறது நம் பிழையெல்லாம் பொறுக்கிறது எனவே இவ்வுலகில் அறவாழ்வு வாழ வேண்டுமானால், மனக்கவலையை மாற்ற வேண்டுமானால், பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்த வேண்டுமானால் இறைவனுடைய அருள் நமக்கு அவசியம் வேண்டும் இவற்றை பின்வரும் திருக்குறுப்பாக்கள் மூலம் அறிய முடியும்.

“அறவாழி அந்தனை தான் சேர்ந்தார்க்கல்லால் பிறவாழி நீத்தல் அரிது”

“தனக்குவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது”

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவனுடி சேராதார்”

எனவே மனத்தாய்மை பெறுவதற்கும் ஜம்புலன்களை அடக்கி ஆள்வதற்கும், ஈசன் திருப்பாதங்களைத் தரிசித்து முத்தி அடைவதற்கும் இறைவனுடைய திருவருள் கிட்டுவதற்கும் இறை

வணக்கம் மிகமிக அவசியமாகும் அதை அடைவதற்காகவே பூசைகள், ஆலய வழிபாடு, தொண்டுபுரிதல், தோத்திரங்கள் ஒதுதல், தியானம் செய்தல் முதலிய இன்னோரன்ன வழிமுறைகளை

நமது முன்னோர் வகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மனி வாசகப் பெருமான் கூறியது போல “அவன்றுள்ளே அவன் தான் வணங்கி” எடேற்றம் பெறுவோம்

கடவுளை வணங்கும் போது பொருள் வேண்டும், போகம் வேண்டும், நிலையில்லாத செல் வம் வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பது சிறந்த நெறியாகாது. நமக்கு வேண்டியன் யாவும் அவர் தருவார். நாம் வேண்டத் தக்கது அவர் அறிவார். பயன் கருதிச் செய்யும் பூசை ஆசை வழிபாடாகும். நமது சமய

“கல்வியெல்லாம் கற்பித்தான், அவன் பால் நேயம் காணவைத்தான் இவ்வுலகம் கானல் என்றே ஒல்லும் வகை அறிவித்தான், உள்ளே நின்று அவன் அருஞும் உதவுகின்றான். இல்லையென்று பிறர் பாற்சென்று இரவா வண்ணம் ஏற்றம் அளித்தான்”

அத்தகைய இறைவனுக்கு நாம் செய்ய வேண்டியது மனம், மொழி மெய்களால் அவனை ஏத்தித் துதிபாடுதலேயாம். நம் பிக்கையோடு இறைவனை வணங்குவதற்கு வாய்த்த நற் பிறவி மனிதப்பிறவி கும்பிடக் கும்பிட அன்பு கூடும். சேக்கி ழார் பெருமான் கூறியது “கூடும் அன்பினிற் கும்பிடலே அன்றி வீடும் வேண்டாவிறல் வையத் துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தெய் வத்தின் திருவடி சார்தலே மனிதப் பிறப்பின் பண்பும், பயனுமாகும். இத்தகைய பேறுவாய்த் துள்ள போது பெறுதற்கரிய

சிவாச்சாரியார்கள் இறைவனை அன்பினால் வணங்கும் வழிபாட்டையே போதித்திருக்கிறார்கள் கைம்மாறு கருதாமற் செய்யும் வழிபாடு அன்பு வழிபாடு எது சிறந்த வழிபாடு என்று சொல்லத் தேவையில்லை அன்பு வழிபாட்டிற்கு கண்ணப்ப நாயனாரின் சரிதை சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

இறைவன் நமக்கு அளவற்ற நன்மைகளை அருளியுள்ளான். பெறுதற்கரிய மானுடப் பிறவி யைத் தந்துள்ளான். அருட்பிரகாசவள்ளல் இராமலிங்க அடிகளார் கூறினார்.

பேறு பெற்றாதல் வேண்டும். இது பற்றியே “வாய்ந்தது நந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி மதித்திடு மின்”) என்று நாவுக்கரசர் பாடினார். கற்பதும், கேட்பதும், அதன்படி ஒழுகலும் இறைவனை அடைவதற்கே. கல்வியின் பயனும் அதே

எனவே, மரணமில்லாப்பெறுவாழ்வு வாழ வேண்டுமானால் நிலை பெறுமாறு எண்ணுவோ மானால், பற்றி நின்ற பாவங்கள் அழிய வேண்டுமானால், சுற்றி நின்ற சூழ்வினைகள் வீழ வேண்டுமானால் காதலாகிக்

கசிந்து கண்ணீர் மல்கி, ஒதி ஒதி உனர்ந்து ஒன்றியிருந்து நின்றும் இருந்தும், கிடந்தும், நடந்தும். நெகிழ்ந்தும், இறைவன் திருவடி களை நீள நினைந்து. நித்தலும், கைதொழல் வேண்டும் மாணிக்க வாசகரின் பின்வரும் திருவாச கத் தேனெப் பாடிப்பரவிப்பனி செய்வோம்.

“ மெய்தான் அரும்பி விதீர் விகிர்த்துன் விரையார் கழற்கு என்கை தான் தலை வைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி உள்

“ வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்லினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை யேத்தாதே
குழ்கின்றாய் கேடு உனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீ அவலக் கடலாய வெள்ளத்தே ”

அதாவது பயனுடைய பேரின்ப வாழ்வினைப் பெற்று நிலையாக வாழக்கருதாத நெஞ்சமே! நீயும் வாழ்கின்றனன கொடிய வினையில் அகப்பட்டு அழுந்தாமற்காப்பாற்றும் ‘இறைவனைத் துதியாது துயரத்தில் அழுந்துகின்றனை! நீயே நினகுக்கேடுகுழ்கின்றனை. பலமுறை எடுத்துரத்தும் கேளாமல் துன் பக் கடலாம் பெருவெள்ளத்தில் வீழ்கின்றனை,

மனம், வாக்கு, காயங்களி னால் இறைவனைத் துதிப்பதே என்பதை “ நாடகத்தால் உன் அடியார் போல் நடித்து ” எனும் பாடல் மூலம் கூறிய அவர் பூசனை மட்டும் போதாது அகங்

ளம் போய் தான் தவிர்த்துன் கைப் போற்றி சய சய போற்றி யென்னும் கைதான் நெகிழி விடேல் உடையாய் என்னைக் கண்டு கொள்ளோ! ”

குருபரங்கிய இறைவன் காட்சியளித்த போதும் மழுவும் உலகப்பற்றினின்று நீங்காது மயக்கம் கொண்டிருந்த மன மானது சிவனை நாடாமற் பிற பிற இச்சைகளிற் பட்டுழலவே அடிகள் கீழுள்ளவாறு வருந்து கிணறார்.

குழைந்து அங்புருகிக் கூத்தாட வேண்டுமென்றும், குற்றங்களை உனர்ந்து, திருந்தி அழுதுதான் ஆண்டவனை அடைய வேண்டுமென்றும் கூறினார்.

அப்பர் சுவாமிகள் நமக்குக் காட்டிய நெறி தொண்டு நெறி “என் கடன் பணி செய்து கிடப் பதே ” என்பது அவரது அருள் வாக்கு ஆண்டவனுக்குப் பணி செய்வது மட்டும் போதாது. அவனுள்ளுறையும் உயிர்களுக் குப் பணி செய்வதே முக்கியம் என்பது அவரது அருள்வாக்கு.

“ அப்பா நான் வேண்டுதல் கேட்டு அருள் புரிதல் வேண்டும் ஆருயிர் கட்ட கெல்லாம் நான்

அன்பு செயல் வேண்டும் ” என் பார் வள்ளலார். உயிர்களுக்குச் செய்யும் தொண்டும் இறைவனைச் சென்றடையும். சுவாமி விவேகானந்தர் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்த அறிவுரைகளை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். “ ஏழை மக்கள் தான் நான் வணங்கும் கடவுள் கஞ்சியற்றும் கந்தையற்றும் தவிக்கின்ற ஏழை மக்களைக் கைதூக்கிவிட நீங்கள் முன் வராவிடில் உங்களுக்கு முக்தியில்லை கடவுளைத் தேடி எங்கே செல்கிறீர்கள்? ஏழைகள். அநாதைகள், நலிந்தோர், துணப்பபடுவோர், எல்லோரும் கடவுளர் அல்லவா? அவர்களை ஏன் ஆராதிக்கக் கூடாதுநலிந்தோரது தேவையை உத்தேசித்துத் தியாகமும் சேவையும் செய்ய வேண்டும். இதுவே வேதாந்தத்தின் சாரமும், கடவுள் வழிபாடுமாகும் ” என்று விவேகானந்தர் பகர்ந்துள்ளார்.

மனி தன் அன்பினால் வளர்ந்து அறிவினால் உயர்

“ வானவெளி ஆராய்ச்சி மிகுந்து மேலும்,
வகை வகையாய் விஞ்ஞானம்
வளர்ந்தே அந்தப் பானுவையே
தொட்டு வரும் பாணம் ஏவிப்
பயணத்தில் முழுவெற்றி பலத்திட்டாலும்
ஆன உயிர் உடலைத்தும் ஈசன் கோயில்
ஆகுமென்ற மெய்யுணர்வை அளிக்க வல்ல
ஞானவெளி காணாத மனித வாழ்க்கை
நரகமென்று கொள்ளுவதே நியாயமாகும் ”

வேண்டும். அன்பு தான் இன்பத்தைத்தருவது, அறிவு உயர்வைத்தருவது, அன்பு பெருகுவதற்குத் தன்னைலம் குறைய வேண்டும். அன்பும், அறிவும் நிறைவுபடும் போது அருளும், மெய்யுணர்வும் கை கூடும். அன்பே வடிவான அன்புருவானவனை அன்புமூலம் தான் பெறமுடியும் என்பது திருமந்திரம். “அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே ” எனப் பாடுவார் மணிவாசகர். “அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே ” என்பார் இராமலிங்க சுவாமிகள். “அன்பின் வழியது உயிர் நிலை அஃதிலார்க்கு என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு ” வள்ளுவம்.

இவ்வன்பு நெறியை வளர்க்கச் சிறந்த உபாயம் தோத்திரங்களை ஒது உணர்தலேயாம். சைவத் தோத்திரப்பாடல்களே தமிழ்மறைகள் மனிதன் வானத்திலே வட்டமிடினும், ஆன்மீகசக்தியினால்தான் வலுப் பெறுகின்றான் நாமக்கல் கவிஞர் நயம்பட எடுத்துரைக்கின்றார்.

நம் வாழ்வு வளம் பெறச்
சிறந்த சாதனம் தோத்திரவு
களைப் பொருளுணர்ந்து ஒது
தலே. “ஞானம் நின் புகேழு

யாகவே வேண்டும், நான் மறை
கள் ஏத்தும் சிலமே ஆலவாயிற்
சிவபெருமானே! ”

“ ஆசையறாய் பாசம் விடாய் ஆன சிவபூசை பண்ணாய்
நேசமுடன் அஞ்சிசமுக்கை நீ நினையாய் - சீசீ
சினமே தவிராய், திருமுறைகள் ஒதாய்
மனமே உனக்கென்ன வாய் ” — ஞானசம்பந்தர்.

வாழ்க! வளர்க! நற்பணிகள்

ஆற்றங்கரையமர்ந்த
அழகன் முருகனவன்
அன்னதானைக் கந்தனவன்
அடியார் போற்றுபவன்
நாடிடும் அன்பர்கட்கு
நல்வரந் தந்திடுவோன்
ஞானச்சுடர் வழியாய்
நல்லறிவு புகட்டிடுவான்.
வயிற்றுப் பசிக்காக
வழங்கிடும் தானமுடன்
அறிவுப் பசிக்காக
ஞானச்சுடர் காட்டும்
சந்தியான் ஆச்சிரமம்
சகல வளங்களுடன்
சரவணனார் நல்லருளாற்
சகத்தினில் என்றும் வாழ்க
வாழ்க! வளர்க! ஞானச்சுடர்

இறைவனைக் காணலாம்

ஆணவழும், பெருமையும் உங்களிடம் வளர்ந்து விட்டால் அதன்
பின் ஆசைகள் தோன்றி விடும். விரைவில் பற்றுக்கணும்
தோன்றி விடும். பற்றிவிருந்து அனைத்து விதமான பந்தங்களும்
வளர்ந்து விடும். பந்தங்கள் அதிகரிக்கும் போது கடவுள் பக்கம்
திரும்ப முடியாத அளவிற்கு அவரைப்பார்க்க முடியாத அளவுக்கு
உங்கள் கவனம் சிதறிவிடும். நீங்கள் இறைவன் பக்கம் திரும்பும்
போது தான் உங்களால் இறைவனைப் பார்க்க முடியும்.

வாழ்க்கையிற் சைவம்

□ திருமதி கலைவாணி வைகுந்தநாதன் □

வைசுவசமயம் ஒரு வாழ்க்கை நெறியாகும். மனிதர்களே வாழ் வாங்கு வாழ் வழிசமைத்துத் தருவது சமயம். சமயம் என்றால் வழி, பாதைநெறி, மார்க்கம் என்று பொருள்படும்.

வாழ்க்கையிற் சைவம் என்னுடைய போது சிவத்தைச் சார்ந்து நின்று தெய்வீகப் பண்புகளை வாழ்க்கையோடு இணைத்து வாழ்தலாகும். சிவம் சார்ந்த பண்புகள் எனும் போது உண்மை, அன்பு நீதி, தர்மம், சாந்தம், அழகு, நன்மை, இன்னா செய்யாமை முதலிய

வற்றைக் குறிப்பிடலாம். மனிதன் மனிதப்பிறவியை எடுத்த தனால் மட்டும் மனிதனாகி விட முடியாது. சிவம் சார்ந்த பண்புகளைக் கடைப்பிடிப்பதனால் அவன் மனிதன் ஆகின்றான்.

மனிதத் தன்மைகளைப் பெற்று மனிதனாக வாழ்வதற்குச் சடங்குகள், கிரியைகள், வேள்விகள், விரதங்கள், விழாக்கள், பண்டிகைகள், சம்பிரதாயப் பழக்க வழக்கங்கள், பூசை வழிபாடுகள் போன்ற சாதங்கள் உதவுகின்றன. சமயம் காட்டும் நெறியிற் செல்பவர்களே நல்லொழுக்கம் உடையேற்றாகத் திகழ்கின்றனர்.

“கற்றாங்கு ஒழுகு” என்பது ஆஸ்திரார் வாக்கு. கல்வீப் பயன் யாதெனில் கற்றபடி ஒழுகுதலே ஆகும். அறநெறியில் நின்று, தத்தம் கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்தல் ஆஸ்மைக்குதலைக்கு வழி எனச் சமயம் காட்டுகிறது. அதாவது ஒரு வனுக்கு அகமும் புறமும் தூயமையாக விளங்கும் போதே வாழ்வு சிறக்கும், அதனால் மனத் தூயமைய, மொழித்

ஓ பக்தனின் உள்ளம் ஆண்டவனின் இருப்பிடம்.

தூய்மை, மெய்த்தூய்மை உடையவராக வாழ முயல வேண்டும். ஒழுக்கமான வாழ்க்கையை வாழ பவர்களே இறைவனை அடைய முடியும். எனச் சைவம் வலியுறுத்துகிறது. எமக்கு நூலறிவு மட்டும் இருந்தாற் போதாது. மார்க்கங்களில் நின்று ஒழுகுதல் வேண்டும். கல்வி ப்பயன்யாதெனிற் கற்றபடி ஒழுகுதலே ஆகும்.

ஒரு மனிதன் பொறாமை, ஆசை, கோபம், செருக்கு,

“ பணிவடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு அனியல்ல மற்றப்பிற ” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

நாம் செய்கின்ற ஒவ்வொரு செயலும் பிறர்க்கு நன்மை யயப்பதாக அமைய வேண்டும். ஒரு சிறு செயல்கூடப் பிறருக்குத் தங்கு விளைவிக்கக் கூடாது. எந்த ஒரு பணியிலும் கூயநலம் புகுந்துவிடல் ஆகாது. செயல்களில் தூய்மை மினிர வேண்டும் என்று சைவம் வற்புறுத்துகிறது.

மனித வாழ்க்கையில் உலகியல் தேவைகளுடன் ஆன்மீகத் தேவைகளும் உண்டு. சைவசமய வாழ்வில் இந்த ஆரண்டுவைகத் தேவைகளும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. வாழ்க்கையில் ஆன்மீகம் இவ்வையேல் முழுமை வாழ்வு ஆகாது. ஆன்மீகமானது இறை சிந்தனையுடன் நேர்மையான மானுடப்பண்புகள் உள்ள

பகைமை உணர்வு என்பவற்றை மனத்திலிருந்து அகற்றி விடுவதன் மூலம் மனத்தூய்மை பெறுகிறான். தூய்மையான மனத்தில் தோன்றும் என்னைங்கள் நல்லுணர்வுகளாகவே அமையும். அவை எல்லோரையும் வாழ்விக்கும் தன்மை கொண்டவை. பண்பாகவும், பணிவாகவும், இனியசொற்களைப் பேசுவதால் கேட்போர் மனமகிழ்ச்சியடைவர், நல்லுறவும் ஏற்படும்.

வாழ்க்கையில் மினிர்கிறது. இறைவழிபாடு, சமய அனுட்டானம், தியானம், இறைதொண்டுகள், சமய நூல்களைக்கற்றல், பெரியோரைக் கணம் பண்ணுதல் என்பவற்றில் ஈடுபாடு கொள்வதால் வீண் விவகாரங்களில் எம் மனத்தையோபுலன்களையோ செலுத்தாது தவிர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

ஒவ்வொரு கருமத்தையும் செய்யத் தொடங்குவதன் முன்னும் செய்யும் போதும் எங்கும் நிறைந்த இறைவன் கண்காணிக்கின்றான். எதையும் மறைக்க முடியாது. என்னும் உண்மையைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். அதனால் தீவிளைகள் நம்மைச் சேராமல் தடுத்துக் கொள்ளலாம். நாம் செய்யும் பாவச

செய்கள் தான் தீவினைகள் ஆகும். தீவினைகள் பிறவிகள் தோறும் நம்மைத் தொடர்கின் றன அவற்றைச் செய்தவர்கள் அனுபவித்தே தீர்க்க முடியும். தீவினைகளால் துன்பங்களே எமக்கு நேரடிகின்றன. பாலச் செயல்களைச் செய்யாது தவிர்க் கும்படி சைவம் கூறு கிறது. எனவே நாம் நற்கண: நற்செய் கைகளிலேயே ஈடுபடுதல் வேண்டும்.

சமயம் வேறு, வாழ்க்கை வேறு அல்ல சமயமே வாழ்க்கை வாழ்க்கையே சமயம் என்பது சைவத்தின் நிலைப்பாடு மனிதர்கள் சமூகமாகவாழ வேண்டிய வர்கள் பிறரில் தங்கியும் பிற ரைத் தாங்கியும் வாழ்பவர்களாக மனிதர்கள் உள்ளனர். சமூகத்தவருடன். இசைந்தும் இணங்கியும் முரண்படாமலும் நல்லுறவு பேணியும் வாழ்தல் அவசியமாகின்றது. அந்த நிலை

யிலே பண்பாடு தேவைப்படுகிறது. மனம் தான் பண்பாடு உருவாவதற்கு முக்கியமான இடம். மனத்தைப் பண்படுத்துவதற்கும் பக்ஞவப்படுத்துவதற்கும் உறுதுணையாக வருவது சமயம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிய பெரிய புராணம் என்னும் நால் சைவசமயப் பண்பாட்டி ணைப்பேணி வாழ்ந்த நாயன் மார்களின், உண்ணமச் சரித்திரங்களையும் அவர்களின் தன்ன லமற்ற தொண்டுகளையும் எடுத்துக் கூறும் ஒரு சமய வாழ்வியல் நால் ஆகும். அந்நாலிலே, சேக்கிழார் யல்வேறு நற்பண்புகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அதில் தொண்டுள்ளங் கொண்டு தொண்டு செய்து வாழ்ந்த சிவ ஷட்யார்களின் வரலாறு கள் கலங்கரை விளக்கங்களாக நின்று நம்மை நன்றைப்படுத்துகின்றன.

“அமுக்காறு அவாவெகுளி இன்வாச் சொல் நான்கும் இமுக்கா இயன்றது அறம்.”

பொறானமை, ஆசை, சிறம், கடும்சொல் ஆகிய இந்த நான்கு குற்றங்களுக்கும். இடங்கொடுக்காமல் அவற்றைக் கடிந்து ஒழுங்கேதே அறமாகும். அதாவது நற்செயல்களையே நாம் செய்ய

வேண்டும். பிறர் நலங்களையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும் அப்போது தான் சமுதாயத்தில் மதிப்புள்ளவர்களாக மாற முடியும்.

“அகனமர்த்தி செய்யான் உறையும் முகவைர்ந்து நல்விருந்து ஓட்டுவான் இல்.”

நல்ல விருந்தினராக வந்த வரை முகமவர்ச்சி கொண்டு போற்றுகின்றவனுடைய வீட்டில் மனமகிழ்ந்து திருமகள் வாழ்வாள் வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினரை முன்னே போற்றி உணவளித்து யிஞ்சியுணவை உண்டு வாழ்கின்றவனுடைய நிலத்தில் விதையும் விதைக்க வேண்டுமோ என்பது வள்ளுவம் இவ்வாறான குறள்களை நாம் கற்றால் மட்டும் போதாது அதன்படி ஒழுகு பவனே மனிதன் ஆவான்.

எல்லாம் வல்ல எப்பெருமானின் நினைப்பு எம்மிடம் நீங்காது நிலைபெற வேண்டும். நின்றும் இருந்தும், நடந்தும், கிடந்தும் என்றும் இறைவனின் திருத்தலங்களை என்னிக் கொண்டிருந்தால் நாம் நல்லவற்றையே சிந்தித்துப் பேசி நற்செயல்களையே செய்ய வழி யேற்படும்.

* ▽ *

கோபம்

“கோபம் இருக்குமிடத்தில் குணம்” இருக்கும் என்று ஒரு பழமொழி வேறு இருப்பதால் கோபம் அலட்சியப்படுத்தப்படுவது டன் இந்த “கோப உணர்வு” தவறு என்று ஈட்டிக்காட்டப் படாமலேயே வளர்ந்து வருகின்றது. கோபம் என்ற உணர்வு தடைப் பட்ட ஆசையின் எதிர் விஷ எவு என்று சொல்லப்படுகின்றது. கோபம் இறைவனிடமிருந்து மனிதனைப் பிரிக்கும் கற்கவர். இவ்வாறு பல ஞானியர்கள் கோபத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றனர்.

கோப உணர்வே இல்லாத மனிதன் இருக்கழுதியுமா? நவரசங்களில் “கோபமும்” ஒரு உணர்வாக வெளிக்காட்டப்படுவது ஏன்? என்ற கேள்விகள் எழலாம். நல்லவற்றிற்கும், நல்லவர்களுக்கும் எதிராக அக்கிரமம், அநியாயம் என்ற நிலை ஏற்படும் போதெல்லாம் இறைவன் கோபஉணர்வை தன் மீது ஏற்றிக்கொள்வதை நாம் புராணங்களின் வாயிலாக அறிகிறோம்.

தகுந்த நேரத்தில் சரியான நபரிடம் அளவான முறையில் கோப உணர்வை வெளிப்படுத்த பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

உயிர்களில் மீது அன்பு கொள்வோம்

> த. மோகனராஜ் <

ஷர்வமக்களாகப் பிறந்த நாம் ஆன்மீக வழியில் எமது வாழ்க்கைச் சக்கரத்தை ஒட்டிச் செல்ல வேண்டும். எப்படியும்

வாழலாம் என்று இல்லாது இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று சௌசமய வாழ்வியல் குறிப்பிடுகின்றது.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை குறிப்பிடுகின்றார். இந்தப் பூமியில் நாம் பிறந்தது முதலாக இறக்கும் வரை செய்கின்ற நல் விளை திவினைகளே மறுபிறப் பில் நம்மை வந்தடைகின்றன எனவே இப்பிறப்பில் ஆன்மீக நெறிப்படி வாழ்வோமானால் மறுபிறப்பில் இறைவனுடைய சந்திதானத்திலே பேரின் பப் பேற்றைப் பெறுவோம்.

அப்படியானால் மனி தப் பிறவி எடுத்த நாம் உயிர்கள் மீது அன்பு கொள்பவராக வாழப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். மன்னுயிர்களைத்தன்னுயிர் போல் மதித்து அவற்றின் மீது அன்பைச் செலுத்தி அவ்வுயிர்களிலேயே இறைவனைக் காண் போமானால் இறைவனை தத்தொழுவதற்கென ஓர் நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டியதில்லை எல்லா உயிர்களிடத்தும் நாம் அவனைக்கண்டு கொள்ளலாம்.

“கொல்லான் புலாவை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்”

எல்லா உயிர்களும் இங்கு வாழ்வதற்காகவே படைக்கப் பட்டன. அவற்றை நாம் கொன்று வருத்துவதன் மூலம் எவ்வித பயனும் கிடைக்கப் போவதில்லை எனவே, ஒரு மனி

தன் உயிர்களைக் கொல்வதை விடுத்து மாமிசம் உண்பதை மறுத்து வெறுப்பாணாயின் அவனை இந்த உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களும் கைகூப்பி வணங்கும் அளவுக்கு அவன் நன்

விலை உடையவனாக இருப்பான்.

அது மட்டுமன்றி எமது சிந்தனை, செயல் பார்வை என்பன நன்கு வளம்பெற நாம் ஆண்மீகச் சிந்தனையுடையவராக இருக்க வேண்டும். அப்படி வாழும் போது உயிர்களின் மீது

கொண்ட அன்பானது பெருகிக் கொண்டே போகும். எனவே சைவசமயம் குறிப்பிடுகின்றவாழ் வியலின்படி பூரணமான மனிதனாக வாழ்வதற்கு உயிர்களிடத் தில் அன்பைச் செலுத்தி, புலால் உண்ணல், உயிர்க்கொலை ஆகியவற்றை விடுத்து நல்ல மனிதராக வாழ்வோமாக.

‘அன்பே சிவம்’

மனிதன் பிரம்மாவிடம் சென்று வாழ்வில் முன்னேறவும், கசமும் சாந்தியும் அருளுமாறு வரம் வேண்டினான். பிரம்மா அவனுக்கு இரண்டு பைகளை அளித்தார் இரண்டும் நிரங்பியிருந்தன ஒன்றை முதுகில்கட்டினார், மற்றதைக் கழுத்தில் தொங்கவிட்டார். மனிதன் வியப்படைந்து அவற்றின் இரகசியம் என்ன, பயன்என்ன என்று கேட்டான்.

அதற்கு பிரம்மா முதுகில் உள்ள பையில் உன்னுடைய அண்டையலாரின் குறைகள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன. இவற்றைப்பின்னால்த் தான் வைத்திருக்க வேண்டும். பார்க்கவே கூடாது. இதனைப் பார்த்தாயானால் நீ நற்கதி அடைவதற்குரியனவற்றைச் செய்யாது காரணமின்றியே அதனால் வரும் வேதனையில் சிக்கிக்கொள்வாய்.

கழுத்தில் மாட்டியிருக்கும் பையில் உன்னுடைய குறைகள் எப்போதும் நிரம்பியுள்ளன. உனது கண்முன் இவை எப்போதும் இருக்கட்டும். அடிக்கடிபார்த்துக் கொண்டேயிரு. இதனைப் பார்க்கும் போது நீ தவறான வழிகளில் செல்வதைத் தவிர்த்து நற்கதியும், அருளும், மனச்சாந்தியும் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்வாய் என்று கூறினார். இதன் பிரகாரம் நாம் நடந்தோமானால் வாழ்வில் சாந்தியும் அமைதியும் கிட்டும்.

எம்மை அழைக்கும் சொல்

தொகுப்பு: சந்திதியான் ஆச்சிரமம்

ஐயோ என்று கூறாதவர் எவரும் இல்லை என்றே கூறலாம். காரணம் நம்யில் மிக எளிதாக வாயினுள் நுழையும் ஒரே வார்த்தை இந்த ஐயோ தான். ஐயோ என்று அடிக்கடி கூறு பவர்கள் ஒரு நிமிடம் இதைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள உங்கள் நேரத்தை ஒதுக்குங்கள்.

இந்த ஐயோ ஒரு பெண் னின் பெயர் அது யார்? நமக்கு நன்றாகத் தெரிந்த ஒருவரின் மனைவியின் பெயர் தான் அவர் வேறு யாருமல்ல எமதர்மராஜா தான். நீங்க கேள யோசித்துப் பாருங்கள். உங்கள் மனைவியை அடிக்கொரு தரம் வேறொருவர் அழைத்துக் கொண்டிருந்தால் உங்களுக்கு கோபம் வரும் தானே? அதே போல் தான் எமனின் நிலை. என்னேரமும் எமனின் மனைவியின் பெயரைச் சொல்லும் போது எமது வாழ் நாட்களின் எண்ணிக்கையை நாமே குறைத்துக் கொள்ள வேண்டியது தான். ஏனென்றால் அப்படி அழைக்கும் போது அவர் என்ன நினைக்கிறார் என்றால், என் மனைவியின் பெயரை உச்சரிப்பவரை நான் மேலுலகிற்கு அழை முத்துக்

கொண்டால் என்ன என்று அவர் திட்டம் தீட்டிவிடுவார் பாருங்கள் எவ்வளவு பெரிய இழப்பு? சம்மா இருக்கமுடியா மல் எதற்கெடுத்தாலும் ஐயோ போட்டு நாமே நமக்கு எமனாகி விட வேண்டியது தான். இது தேவைதானா? இதுவரை தெரியாமல் சொல்லி விட்டால் அதில் ஒன்றும் தப்பில்லை. ஆனால் தெரிந்து கொண்டே சொன்னால் அதைப் போன்ற மாபெருமத்துப் பேறொன்றுமில்லை எனவே இனிமேல் முடிந்தளவு இந்த வார்த்தையைத் தவிர்த்துக் கொள்ளமுயற்சியுங்கள்.

ஒருமுறை சிவனும் பார்வதியும் பூலோக நிலை எப்படி இருக்கின்றது எனப்பார்த்து வரவந்தார்கள். அப்போது இடையில் எமதர்மராஜா விரைவாக வருவதைத் தப்பார்த்தார்கள். என்ன விடயம் என்று கேட்க தனக்கு ஒருவேலை இருப்பதாகவும் தானும் அவர்களோடு வருவதாகவும் கூறினார். இனிமுவரும் ஒரு இடத்தில் இருந்து பூலோக நிலையை ஆராய்ந்தார்கள். அப்போது ஒரு மனிதன் மரத்தின் மீதேறி ஒரு கிளையை வெட்டிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவன் கிளைவிழும்

இடத்தில் அமர்ந்து கொண்டு முன்பகுதியை வெட்டிக் கொண்டிருந்தான் இதைப் பார்வதி கண்டு ஈஸ்வரா மாளிடன் ஒரு வன்தவறாக அமர்ந்து கொண்டு மரத்தின் கிளையை வெட்டுகிறான். சற்று நேரம் சென்றால் அவன் விழுந்து விடுவான். எனவே நான் அம்மானிடனை சென்று காப்பாற்றுகிறேன் என்றார்.

உடனே சிவபெருமான் நில் பார்வதி அவன் இறப்பது உண்மை. ஆனால் அவன் விழும் போது அம்மா என்று கூறினால் நீசென்று காப்பாற்று. அப்பா என்று கூறினால் நான் சென்று காப்பாற்றுகிறேன். வேறேதும் சொல்லைக்கூறினால் அவனைக் காப்பாற்ற முடியாது என்று கூறினார். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த எமன் வெற்றி என்பக்கம் தான் வரும் என்றார் என்ன இவர் கூறுகிறார் என்றெண்ணிய பார்வதி கிளையை வெட்டிக் கொண்டிருக்கும் மனிதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த தருணத்தில் அம்மனிதன் விழுந்து விட்டான். உடனே அவன் வாயில் இருந்து

“ஐயய்யோ” என்ற சொல்லே வந்தது. இதனால் யாராலும் காப்பாற்ற முடியவில்லை. உடனே எமன் என் மனைவியின் பெயரைக் கூறிய இவனை மேலுலகம் அழைத்துக் கொள் கிறேன் என்று உயிரை எடுத்து விட்டான். முதலில் வெற்றி என் பக்கம் என்று கூறியதிற்கு இப்போது தான் என் கூறினார் என்று பார்வதிக்கு புரிந்தது பார்த்தீர்களா வந்த வேலை முடிந்து விட்டது என்று கூறி எமன் சென்று விட்டார் நடந்ததைப் பார்த்தீர்களா?

இந்தச் சொல்லுக்குப் பதிலாக கடவுளே அல்லது அம்மா, அப்பா என்று கூறி இருந்தால் அவன் உயிர் பிழைத்திருப்பான் அடுத்ததாக ஆங்கிலேயர்களைப் பாருங்கள் அவர்கள் ஏதாவது நடந்து விட்டால் ‘ஓ கடவுளே’ என்கிறார்கள். ஆனால் நாம் தான் இந்த ஐயோவை விட்ட பாடில்லை. எனவே நாம் முடிந்தளவிற்கு இந்த ஐயோ என்ற சொல்லை குறைத்துக் கொள்ள முயல வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக முருகா என்றோ கடவுளே என்றோ பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளலாமே.

மனிதன் தான் என்னையபடி செய்து முடித்தால் அது மதியின் வெற்றி என்கிறான். வேறு விதமாக முடிந்தால், அது விதியின் செயல் என்கிறான்.

ஓரு வினாடிப் பொறுமை பத்து வருட ககம்.

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதிக் குந்தன் திருத்தல புராணம்

க. விநாகித்தம்பிப்புலவர் அவர்கள்

“ஏதா தம்பி நீ இந்தக் காட்டில்
இருக்கின்றாய் இடையிடையே எந்த நாளும்
வாதடா பேசிவிட்டு மறைந்து போலாய்
வாய்த்ததொழில் நலமின்றி மறுகிச் செல்வேன்
குதா நின்கருமத் தொல்லை யென்னே
சொல்லடா நீயிருக்கும் குழு வெங்கே
காதடா கேட்பதில்லை கனமாய்க் கூறு
கருத்துறவே” என்றுக்கிரி காமர் கேட்டார். 56

“ஓகிழவா இனிஉக்கோர் உழைப்பு வேண்டாம்
ஊதியத்தொ டுடுபுடைவை உண்டி யெல்லாம்
ஆகுவகை யான்தருவேன் அலைய வேண்டாம்
அதிகநாட் பசியாலே யலறு கின்றாய்
போகமெலாம் புரிவே” என்னப் புகலக் கந்தன்
புண்ணியனாம் கதிர்காமர் பொருமி வெம்பி
வேகுமனங் குளிர்ந்துநனி விரைந்து போந்து
வேற்சிறுவன் திருமுன்பு விழைந்து நின்றான். 57

குலம்விளக்கும் கதிர்காமர் குறிப்பைக் கண்ட
குருநாதன் அன்னவனைக் குளிர்நி முறகீழ்
சிலபொழுதங் கிருத்திவிட்டுச் சென்று மீண்டு
திகழுரிசி காய்கறிகள் தேங்கு கூடைத்
தலமலியத் தந்திதனைச் சமைத்தி யுண்ணத்
தகுகலமா மாலமிலை சாலச் சேர்த்துப்
பொலிவனிவன் புசிப்பதற்குப் புனிதத் தொண்டர்
புகுவரெனப் புணைந்துரைத்தான் புதுமை யானன். 58

அவனருளால் தனைமறந்த அன்பன் செவ்வேள்
அரைந்தபடி அமுதாக்கி அடியா ரெங்கே
அவர்களையிங் கழைத்தியென அயில்வே வண்ணல்
அறுபத்து மூவருடன் அடுத்து நாழும்
உவகையுட மூண்ணவறு பத்தைந் தாக
உணவுபகுத் திடுகென்றான் உரைத்த வாரே
கவலையிலாக் கதிர்காமர் கலம்ப டைத்தார்
கலமறுபான் முன்றும்போய்க் கரந்த தம்மா. 59

பலவற்றை ஒன்றாகக்குவது அன்பின் குணம்.

வினாக்கள் நூல் புராணம்

உட்டாற்று

56) மனக்கஸ்தமான கதிர்காமருக்குச் சிறுவனிலே சிறிது கோபமும் வந்து விட்டது அடையலே இடையிடையே சிலநாட்கள் என்னைக் கைதடியிக் கூப்பிட்ட நாளெல்லாம் நான் தொழில் வாய்ப்பில்லாமல் திரும்ப வேண்டியுள்ளது. இந்தக்காட்டிலே நீ எங்கே இருக்கிறாயிட எனக்குப் பசியினாலே காதுமீமே கேட்குதில்லை. பலமாய்ச் சொல்லு' என்று கதிர்காமர் கேட்டார்.

57) “அப்பா பெரியவரே, உமக்கு இனி உழைப்பு வேண்டாம் வருமானம், உணவு, உடுப்பு, எல்லாம் யான் தருவேன் நீர் அனைய வேண்டாம், எனக்குக் கிட்ட வாரும்’ என்றான் சிறுவன் கதிர்காமர் தன்னை மறந்து பொருமி விம்மி விம்மி அழுது கொண்டு சிறுவனுக்குத் திட்டச் சென்றார். ஆண்டவன் அருட் கண்ணால் பார்த்தார்.

58) பெரியவரே, இந்தப் பூவரின் கீழ் சிறுபொழுது இரும், யான் சமையலுக்கு வேண்டிய அரிசி, காட்டுக்கறி கொண்டு வந்திரேன் என்று புறப்பட்டான் சிறுவன் (தன்னை மறந்த கதிர்காமர் இந்தச் சிறுவன் எங்கே அரிசி வாங்கப் போகி றான் என்று சிந்தித்தார். அந்தச் சிந்தனை சிறுவனுக்குத் தெரிந்து விட்டது) அப்பா, ஒன்றம் யோசிக்க வேண்டாமென்று கூறிச் செல்கிறான் சில நிமிடக் கில், ஒரு கூடையிலே அரிசி, காட்டுக்கறி கொண்டு வந்தான். சமையற் பாத்திர மூம் கொடுத்தான். கதிர்காமரைச் சமைக்கும்படி கூறினான் சாப்பாட்டுக் கலமாக ஆலமிலை பறிக்கச் சென்றான். ஆலமிலை அறுபத்தைந்து கொண்டு வந்தான். “அப்பா, எமது தொண்டர்கள் அறுபத்து மூன்று பேர் வருவார்கள் ஆக எனக்கொன்று உணக்கொன்றுமாக அறுபத்தைந்து கலத் தில் உணவு படைக்க வேண்டுமென்றார்.

59) பரத்துவ நிலையில் நின்றார் கதிர்காமர். சிறுவன் சொல்லியிபடியே அறுபத்தைந்து ஆலமிலை வைத்து அவ்விலைகளின்மேல் கதிர்காமர் உணவு படைத்தார். ‘மகனே அறுபத்து மூன்று பேர் அழுதுவன் வருவார்கள் என்றாயே எங்கே அவர்கள்? அவர்களை அழைப்பாயாக! என்றார் கதிர்காமர். சிறுவன் கிழக்குத் திலையை நோக்கி ‘அப்பா கதிர்காமரே, அதோ அறுபத்து மூவரும் வருகிறார்கள் பாரும்’ என்று தனது வலக்கைச் சுட்டு விரலைக் காட்டினான். கதிர்காமர் அத்திலையைப் பார்த்தார். எவரும் வருவதைக் கண்டிலர். ஆனால், 63 இலைகளும் அவற்றில் படைத்த அழுதும் மறைந்தன.

○ கள்ளத்தோடு போராவேதே உயர்ந்த போராட்டமாகும். ○

கடவுளை

வேண்டுவது எப்படி?

[விஜயபாரதத்திலிருந்து]

□ திருமதி தயாநிதி சேகரண் □

இழைக்கால இருட்டு. மாறு வேடத்தில் அரசன் நகர சோதனை செய்கிறான். கொட்டுகிற மழையில் இருண்ட தெருக்களில் தன் அழகான குதிரைமீது சவாரி செய்து வருகிறான். அரசன் கண்ணிற் படாமலே, சில கொள்ளைக் காரர் கள் பதுங்கியபடியே வருகின்றனர். அரசனின் குதிரையைத் திருடிச் செல்வதே அவர்கள் நோக்கம். அரசன் அமைதியுடன் இருந்தான். கொள்ளையர் அரசன்மீது தாவ இருந்தனர். திழரென அவர்கள் அரசனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அச்சமயம் ஆறு வாலிபர்கள் அங்கு வந்தனர். கொள்ளையர் களைத் தாக்கினர் சற்றுநேரத் தில் அரசனைத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த காவல் வீரர்களும் வந்தனர். கொள்ளையர் பிடிபட்டனர்.

அந்த வாலிபர்கள் அரசனை அடையாளம் கண்டு

கொள்ளவில்லை அரசன் அவர்கள் செய்த உதவியை மெச்சி அவர்களை அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றான். மறு நாட்காலை அரசவை கூடியது. வாலிபர்கள் வந்தனர், அரசன் சிம்மாசனம் விட்டு இறங்கிவந்து அவர்களை அன்புடன் வரவேற்றான்; உங்களுக்கு இஷ்டமான தைக் கேளுங்கள் தரப்படும், என்றான். அதன்படி ஒவ்வொருவராகத் தமது கோரிக்கையைய் வெளியிட்டனர்.

முதல் வாலிபன் வீடுகேட்க மற்றவர்கள் பதன், செல்வம், கிராமத்திற்குப் பாதை, உயர்ந்த இடத்தில் திருமணம் ஆகியவற்றைக் கேட்டார்கள். ஆறாவது வாலிபன் மட்டும் அரசே வருடம் ஒருமுறை தாங்கள் எனது இல்லம் வந்து எனது விருந்தினராக இருந்து செல்வவேண்டும்; என்று கேட்டுக் கொண்டான். வாலிபர்கள் என்ன என்ன கேட்டார்களோ அவையாவும் உடனே அரசனாற்

கொடுக்கப்பட்டன. கடைசியாக வரம் கேட்டவன் விஷயம் சற்றே சிக்கலானது. எனினும், அரசன் ஒப்புக்கொண்டு விட்ட தால் அதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய தாயிற்று.

அரசன் கிராமத்திலுள்ள அந்த ஆறாவது இளைஞரின் வீட்டுக்குச் செல்ல நல்லபாதை அமைக்கப்பட்டது அரசன் தங்குவதற்கு வசதியாக அந்தக் கிராமத்து வீடு கோட்டை போல மாற்றியமைக்கப் பட்டது. கோட்டை போன்ற வீட்டை நன்கு பராமரிக்கத் தேவையான மாத வருமானத் துக்கு வழி செய்யப்பட்டது. மேலும், அரசன் விருந்தினால் கப் போவதால் அந்த வீட்டாளின் நிலை உயர்ந்திட இளைஞருக்குத் தகுதியான பட்டமும் சூட்டப்பட்டது. முடிவில், ஒரு பெரிய பிரச்சனை அரசன் விருந்தாளியாகத் தங்கும்போது அவனுக்குத் தகுந்த உணவளிக்க என்னசெய்வது என்ற யோசனை முடிவில் அரசனின் பழக்க, வழக்கங்கள் உணவுச் சுவைகளை நன்கு அறிந்த அவனுடைய மகளையே அந்த இளை

ஞாக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தார்கள்.

இப்படியாக மற்றைய ஜவர் தனித்தனியாகக் கேட்டுப் பெற்ற செல்வங்களை ஆறாவது இளைஞர் ஒருங்கே பெற்றான். ஆறாவது வாலிபனே ஆற்றிவு பெற்ற மானுடனாக விளங்கினான்.

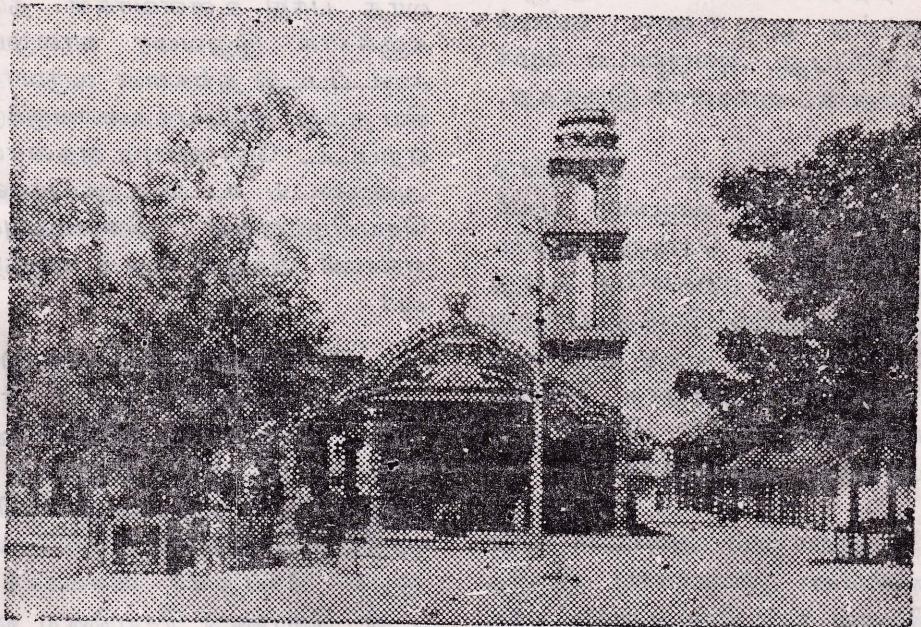
இந்த இளைஞர்கள் அரசனிடம் வரம்கேட்டது போலத்தான் மக்களும் தங்கள் இஷ்டதெய்வத்திடம் வரம் கோருகிறார்கள். அப்படிக் கோருபவர்களில் எவன் கடவுளையே தன் இல்லம் வந்திருக்கும் படிவேண்டுகிறானோ அவனே புத்திமான், பக்திமான் ஈஸ்வரனோ, ஈஸ்வரியோ நம்மிடத்தில் நித்திய வாசம் செய்ய வேண்டுமானால் கூடவே எல்லாச் செல்வங்களும் தெய்வீக்கு ணங்களும் மனப்பான்மை களும் வந்துதானே ஆகவேண்டும்?

கடவுளை வேண்டி நிற்போர் இந்த உண்மையைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சுபம்.

- ஃ மக்களிடம் அன்பாக இருங்கள், கடுமையாக இராதீர்கள், அவர்களுக்கு ஊக்கமளியுங்கள்; அவர்களை ஒதுக்கித் தள்ளாதீர்கள்.
- ஃ எல்லோருக்கும் அறிவுரை வழங்கலாம் ஆனால் யாருக்கும் துணை போகதீர்கள்.

சந்தியான்

ஓ. ந. அரியரத்தினம் <>

திரு. த. தங்கவடிவேல் அவர்களின் சொந்த இடம் தொண்டமானாறு. வயது 63. 1995 ஆம் ஆண்டு தொண்டமானாற்றுப் பகுதியிலிருந்து மக்கள் இடம் பெயர்ந்து செல்ல வேண்டியகுழ் நிலை ஏற்பட்ட பொழுது திரு. தங்கவடிவேல் குடும்பமும் இடம் பெயர்ந்து பருத்தித்துறை ஆத்தியடி வீதியில் குடியேறி தற் பொழுதும் அங்கேயே வசித்து வருகின்றனர்.

திரு. தங்கவடிவேல் அவர்கள் எளிமையும் அமைதியும் நிரம்பியவர். கல்வியறிவு இல்லாத பாமர குடிமகனாக இருந்தாலும் இறைபக்தி நிரம்பியவர் இறையன்பு அவர் உள்ளத்தில் குடி கொண்டிருந்ததினால் தூய்மையானதும், தொடர்ச்சியானதுமான இறைதொண்டை மேற்கொண்டு வரும் ஒரு அன்பராகவாழ்ந்துவந்தார்.

தொண்டமானாற்றில் வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் குடும்பம்.

பத்தலைவர் என்ற வகையில் தொழில் ரீதியான கடமைகளை நிறைவேற்றிம் அதே வேளை அங்கே அருள்பாலித்துக் கொண் டிருக்கும் ஸீ செல்வச்சந்திதி ஆலயம், விநாயகர் ஆலயம், வீரபத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம் ஆகியவற்றிற் கெல்லாம் பூக்கள் கொட்டு பூமாலை கட்டிக் கொடுப்பது, அவருடைய வழக்கமான கடமைகளாக இருந்தது.

இப்படிப்பட்ட தொண்டுகளை செய்து வருபவர் பருத்தித்துறையில் சென்று குடியேறியமையால் ஏற்கனவே தனது சொந்த ஊரில் இருந்தபொழுது மேற்கொண்டு வந்த தொண்டுகளை செய்யமுடியாத நிலமை ஏற்பட்டதையிட்டு மிகவும் மனவருத்தம் அடைந்தார்.

ஆனாலும் அவரிடம் உண்மையான இறையன்பு இருந்து தொன்னிட்டு வந்த அந்த சரியைத் தொண்டுகளை தான் தற்பொழுது குடியிருக்கும் இடத்திலுள்ள ஆத்தியடி விநாயகர் ஆலயத்தில் செயற்படுத்த ஆரம்பித்தார். அதுமட்டுமன்றி இத்தகைய இறை தொண்டினை தனது நித்தியகடமையாகவும் ஆக்கிக் கொண்டார்.

இக்காலத்தில் 1998 ஆம் ஆண்டு திரு. தங்கவடிவேல் அவர்கள் திடீரன்று நோய்வாய்ப்பட்டார். அவருக்கு பாரிசுவாதம் ஏற்பட்டு ஒரு பக்கத்து

கை, கால் என்பன செயலிழக்கும் அளவுக்கு நிலமை மோசமடைந்தது.

திரு. தங்கவடிவேல் அவர்களைப் போன்று அவரது மனவில், பின்னைகள் ஆகியோரும் சந்திதியான் மீது அளவில்லாத பக்தி உள்ளவர்கள். தங்களுக்காக இதுவரை காலமும் கஷ்டப்பட்டு தங்களை உருவாக்கிய தமது குடும்பத்தலைவருக்கு ஏற்பட்ட நோயையும் அதனால் அவருடைய உடல் உறுப்புக்கள் செயலிழந்துள்ள நிலையையும் எண்ணி மிகவும் மனம் வருந்தி னர்.

இறைதொண்டில் ஈடுபடுத்துகின்ற அவரது உடலில் ஏற்பட்ட நோயை சந்திதியானே, நீதானப்பா குணமடையச் செய்ய வேண்டும் என்று சந்திதிமுருகனிடம் உள்ளும் உருகிவேண்டுதல் செய்தார் விசவாசத்துடன் தொண்டு செய்கின்ற ஒரு அடியவனுடைய துண்பம் தொடர்பான வேண்டுதல் என்பதனால் போலும் திரு. தங்கவடிவேலினுடைய குடும்பத்தவரின் வேண்டுதலுக்கு சந்திதியான் உடடியாகவே செவிசாய்த்தான்.

அவர்களுடைய வேண்டுதல் பலித்தது! திரு. தங்கவடிவேல் அவர்கள் மோசமான நிலையிலிருந்து படிப்படியாக விடுபட்டு மற்றவர்களின் உதவியுடன் நடமாடும் நிலைக்கு அவர் சுகமடைந்து விட்டார்.

திரு. தங்கவடிவேல் அவர்களின் உடல்நிலையில் இவ்வாறு முன்னேற்றமேற்பட்ட நிலையில் தனது குடியிருப்பிற்கு அருகாமையிருக்கும் விநாயகர் ஆலயத் திற்கு தவறாது பூக்கள் பறித்து பூசைக்கு வழங்கி வந்த செயற்பாட்டை பக்தியுடன் நினைவு கூர்ந்தார். இவ்வாறு நினைவு கூர்ந்தவர் விநாயகர் ஆலயத்திற்கு காலைப்பூசைக்கு பூக்கள் கொய்து பூமரலை தொடுத்து வழங்குகின்ற செயற்பாட்டை எப்படியும் வழமை போல செய்வதென்று தீர்மானித்தார்.

உடல் உறுப்புக்கள் முழுமையாகச் செயற்பட இயலாத நிலையிலும் இறை தொண்டை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்ற மனைந்தவினால் ஊனரிச் செல்லும் தடியின் உதவியுடன் நடந்து சென்று பூக்கள் பறிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் தனது உடல் உறுப்புக்களை படிப்படியாக இயைபுபடுத்தி பூக்களைப்பறித்து பூசைக்கு வழங்கும் செயற்பாட்டை முன்பு போல தற்பொழுதும் தினமும் செய்து வரும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.

இந்த நிலையில் கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் திரு. தங்கவடிவேல் அவர்களின் குலதெய்வமான ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தில் உற்சவம் ஆரம்பித்தது செல்வச்சந்திதி ஆலயத்திற்கு

தினமும் சென்று வராவிட்டாலும் உரியமுறையில் விரதம் அனுஷ்டி த்து வீட்டிலிருந்த வாரே சந்திதியான பக்தியுடன் வழிபட்டுவந்தனர்.

திரு. தங்கவடிவேல் குடும்பம் உற்சவத்தில் ஒரு நாளேனும் பங்குபற்ற வேண்டுமென்று ஏற்கனவே தீர்மானித்ததற் கிணக்க 01 - 09 - 2001 சனிக்கிழமை தேர் உற்சவத்திற்காக ஆலயத்திற்கு காரில் வருகை தந்துளர் அங்கே எம்பெருமான் தேரில் வருகின்ற காட்சியை கண்குளிரக்கண்டு பக்திப்பரவசமடைந்தனர். இவ்வாறு தேர் உற்சவத்திற்கு வருகைதந்து எம்பெருமானை வழிபட்டதன் மூலம் தாங்கள் தினமும் சந்திதியானிடம் வரவில்லையே என்ற கவலையை ஓரளவு மறந்து வீடு திரும்பினர்.

ஆனால் திரு. தங்கவடிவேல் அவர்களின் சிந்தனை இவர்களது சிந்தனையிலிருந்து வீவறுபட்டி ருந்தது அவர் வீடுதிரும்பிய பின்னாயிற்றுக்கிழமை அதாவது அடுத்த நாள் இடம்பெற இருக்கும் தீர்த்த உற்சவத்திலும் சந்திதியானை தரிசுக்கவேண்டுமென்று ஆழமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார்.

இவ்வாறு சிந்தித்தவர் தனது விருப்பத்தை மற்றவர்களுக்கு தெரிவித்தது மட்டுமன்றி தீர்த்த உற்சவத்திற்கு

எப்படியும் செல்ல வேண்டுமென்பதை பிடிவாதமாகக் கூறி விட்டார். அவருடைய விருப்பத்திற்கிணங்க மீண்டும் அடுத்த நாள் தீர்த்த உற்சவத்திற்கு எல்லோரும் வருகைதந்தனர். எம்பெருமானுடைய தீர்த்தமாடும் நிகழ்வு ஆரம்பித்ததும் ஆலயத்தின் சூழலில் அடியார்கூட்டம் அலைமோத ஆரம்பித்து, உண்மையில் கடந்த சில வருடங்களை விட அடியார்கள் கூட்டம் அதிகமாகவே காணப்பட்டது.

திரு. தங்கவடிவேல் அவர்களை தங்களுடன் தீர்த்தமாடும் இடத்திற்கூட்டிச் சென்றாலும் அந்தக் கூட்டத்தின் மத்தியில் அவரால் சமாளிக்க முடியாது என்பதை ஊர்ந்த அவரது வீட்டுக்காரர் அவரை சனநெருக்கம் குறைந்தலுடைத்தில் சிறிது நேரம் இருக்குமாறு கூறி விட்டு ஆலயத்திற்கு அருகாமையிற சென்றுதீர்த்தமாடும் காட்சியை கண்டு விட்டு திரும்புவதற்காகச் சென்று விட்டனர்.

இவ்வாறு சென்றவர்கள் தாம் கூறியது போல சிறிது நேரத்திற்குள்ளேயே திரு. தங்கவடிவேல் அவர்கள் இருந்த இடத்திற்கு திரும்பிவந்தார்கள். அங்கே அவரைக் காணவில்லை அந்த இடம் முழுவதும் நன்கு தேடியும் அவரைக் காணமுடிய வில்லை. திரு. தங்கவடிவேல் அவர்களுக்கு நீர் அழிவுநோய்

இருந்ததினால் சிறுநீர் கழிப்பதற்காக சென்றிருக்கக் கூடும் மென நினைத்து ஆலயத்தின் சுற்றாடற்பதுதிகளுக்குச் சென்று அங்கேயும் தேடினார்கள் எங்கும் அவரைக்காண முடியவில்லை. என்ன நடந்ததென்று எவருக்கும் தெரியவில்லை எல்லோரும் கலக்கமடைந்தனர்.

மற்றவர்களின் உதவியின்றி அல்லது ஊன்று கோலின் உதவியின்றி நீண்டதூரம் நடக்க முடியாதவர் எங்கே சென்றிருக்கக் கூடும் எப்படிச் சென்றிருக்க முடியும் என்று சிந்தித்தவர்களாய் எதுவும் விளங்காமல் எல்லோரும் குழப்பமடைந்தனர்.

தாங்கள் அவரை தனியாக விட்டுச் சென்றது தவறு என்பதை ஊர்ந்த திரு. தங்கவடிவேல் அவர்களின் குடும்பத்தினர்கலக்கத்துடன் எல்லா இடமும் திக்குத்திக்காகச் சென்று தேட ஆரம்பித்தனர். சிலர் ஆலயவாசற்பக்கம் சென்று அங்கே தேட முயற்சித்தனர்.

என்ன ஆச்சரியம் திரு. தங்கவடிவேல் அவர்கள் தலை, உடம்பு, நெஞ்சு என்று உடம்பின் அதிகமான பகுதிகள் எம்பெருமானின் தீர்த்தத்தினால் தோய்ந்தபடி சிரித்தமுகத்துடன் சாதாரண ஒரு சுகதேகி என்று மற்றவர்கள் நினைக்குமளவுக்கு தனியாகவே ஆலயவாசற் பக்கத்திலிருந்து திரும்பிக் கொண்டுள்ளது என்று அங்கே தேட முயற்சித்தனர்.

டிருந்தார்கள். இந்தக் காட்சியைக் கண்டு அவர்களது குடும்பத்தினர் எல்லோரும் வியப்படைந்தனர். சந்திதியானின் விந்தையை எண்ணி ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தனர்.

சந்திதியானின் தீர்த்தோற் சவக் காட்சியை எப்படியாவது காணவேண்டுமென்ற திரு. தங்கவடிவேல் அவர்களின் இறுதி விருப்பத்தை சந்திதியான் நிறைவேற்றி வைத்துள்ளான் ஆம்! திரு. தங்கவடிவேல் அவர்களின் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட விருப்பத்தை செயற்படுத்துவதற்கான உடற்பல்த்தை சந்திதியானே கொடுத்து தனது தீர்த்த உற்சவத்தைக் கண்குளிரப்பார்க்கும் பாக்கியத்தை அவருக்கு வழங்கியுள்ளான்.

இந்த விந்தையின் இரகசியம் திரு. தங்கவடிவேல் அவர்களுக்கும் சந்திதியானுக்கும் தான் விளங்கும் உண்மையான பக்தர்களுக்கும் சந்திதியானுக்குமுள்ள

உறவு விந்தையானது அந்த விந்தையை சாதாரணமாணவர்கள் விளங்கிக்கொள்ள முடியாது தான்.

அடுத்தவருடம் இடம்பெறப் போகும் சந்திதி உற்சவத்தை காண்பதற்குரிய சந்தர்ப்பம் திரு. தங்கவடிவேல் அவர்களுக்கு கிடைக்காது. என்பது அப்போது எவருக்கும் விளங்கவில்லை அதை எவரும் நினைக்கவுமில்லை.

ஆம்! சந்தியானின் உற்சவம்முடிவடைந்து ஒரு சிலவாரங்களுக்குள் திரு. தங்கவடிவேல் அவர்கள் சிவபதம் அடைந்து விட்டார்கள். வழை மைபோல இருந்தவர் திடீரேன நோய்வாய்ப்பட்டு இரண்டு நாட்களுக்குள் எந்தவிதமான உடற்துன்பமுமில்லாமல் இறைபதம் அடைந்து விட்டார்கள்.

ஓம் சாந்தி !
ஓம் முருகா !!!

ஸ்ரீ சௌஷ்டந்திதி ஐப்பசி மாத விடேட தினங்கள்

17 - 10 - 2001 - புரட்டாதி 31-ம் நாள் திங்கள் நவராத்திரி விரதாரம்பம்

25 - 10 - 2001 - ஐப்பசி 8ம் நாள் வியாழன் சரஸ்வதி பூஜை

26 - 10 - 2001 - ஐப்பசி 9ம் நாள் வெள்ளி விஜயதசமி

**இறைவழிபாட்டிற்காக ஆலயங்களுக்குச் செலவோர்
அறிந்திருக்க வேண்டியவை**

- ★ ஆலயங்களுக்குச் செல்லும் போது எப்போதும் குளித்தோ
தோய்ந்தோ தூயஆடை அணி ந் து சுத்தாரகச் செல்ல
வேண்டும்.
- ★ பூ பழம் தேங்காய் வெற்றிலை பாக்கு, கற்பூரம் ஊதுபத்தி
ஒரு விளக்குக்கு வேண்டிய பசுநெய் அல்லது நல்லெண்
ணைய் ஆகியவற்றில் இ வற் ற யெல்லா ம் இயன்றளவு
எடுத்துச் செல்லவேண்டும் வெறுங்கையோடு செல்வதைத்
தவிர்த்தல் நலம்.
- ★ ஆலயத்துக்குள் யாரைச் சந்தித்துக் கொண்டாலும் ஒருவருக்
கொருவர் வணங்குதல் கூடாது.

**“ஞானச்சார்” சந்தாதாரர்களுக்கு
அன்பான வேண்டுகோள்**

ஸ்ரீ 2001-ம் ஆண்டிற்குமிழ சந்தாபாணந்தந செலுந்த எநு
ஆக்கழூர்வமான பணிகளுக்கு ஆதாவை வழங்குமாறு
பணிவிடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

காகக் கட்டளை :

செ. மோகனதாஸ்
சந்திதியான் ஆக்சிரமம்
தொண்டமானாறு.

காசோலை :

செ. மோகனதாஸ்
க / இல் : P. 7481
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

ஸஹி ஆச்சிரியர் பணிகளுக்கு உதவி புரிய விரும்புவோர் ஸஹி
ரீபிபிட்ட வண்ணம் தொடர்பு நொள்ளவும்.

இவ்வண்ணம்
பேரவையினர்

மிகவும் பலவினமுள்ளவன் முறைபக்காரன்

ஜப்பசி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

05 - 10 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. க. கணேசலிங்கம் (இளை, அதிபர்)

இசைசீசாற்பொழிவு

“ அடியானும் அன்பு நெறியும் ”

வழங்குபவர் : திரு. M. S. ஸ்ரீதயாளன்

(உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்)

வயலின் : டி. நியாகராஜசுர்யா

மிருதங்கம் : ச. ஹரிகரன்

சுருதி, வீணை : ஸ்ரீ வாளநீ

12 - 10 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. செல்லப்பா நடராஜா

(முத்த பத்திரிகையாளர்)

விடயம் : “ இன்னோசை ”

வழங்குபவர் : திரு. குணராஜா நக்கிரென்

வயலின் : ஆசிரியர் கீருஸ்னராஜா பந்தாநான்

மிருதங்கம் : நெந்திமத்தூபன் மோர்சிங் : கந்தசாமி நந்தமார்

கடம் : வி. பிரபாகர ரம்யா

19 - 10 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. பொ. அருந்தவநாதன்

(விரிவுரையாளர், யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

சொற்பொழிவு : ‘கடவுள் வடிவங்கள்’

வழங்குபவர் : திரு. ச. குமாரவேல்

(விரிவுரையாளர், யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

26 - 10 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு ஜப்பசி - 2001

வெளியீட்டுரை : திரு. மா. பரமானந்தம்

(முகாமையாளர், தே. சே. வங்கி, பருத்தித்துறை)

மதிப்புரை : திரு. க. நவரெத்தினம்

(ஆசிரியர், வடமராட்சி ம. மகளிர் கல்லூரி)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2001 ஜூன் - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டி யில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழிமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2002 ஜூன் மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அங்குடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு :

நநிதியான் ஆசிரம நைவ கலை பண்பாட்டிப் பேரவை
செல்வச்சந்தி, தொண்டமானாறு.